

กฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๕๗

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถวาย ณ วัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

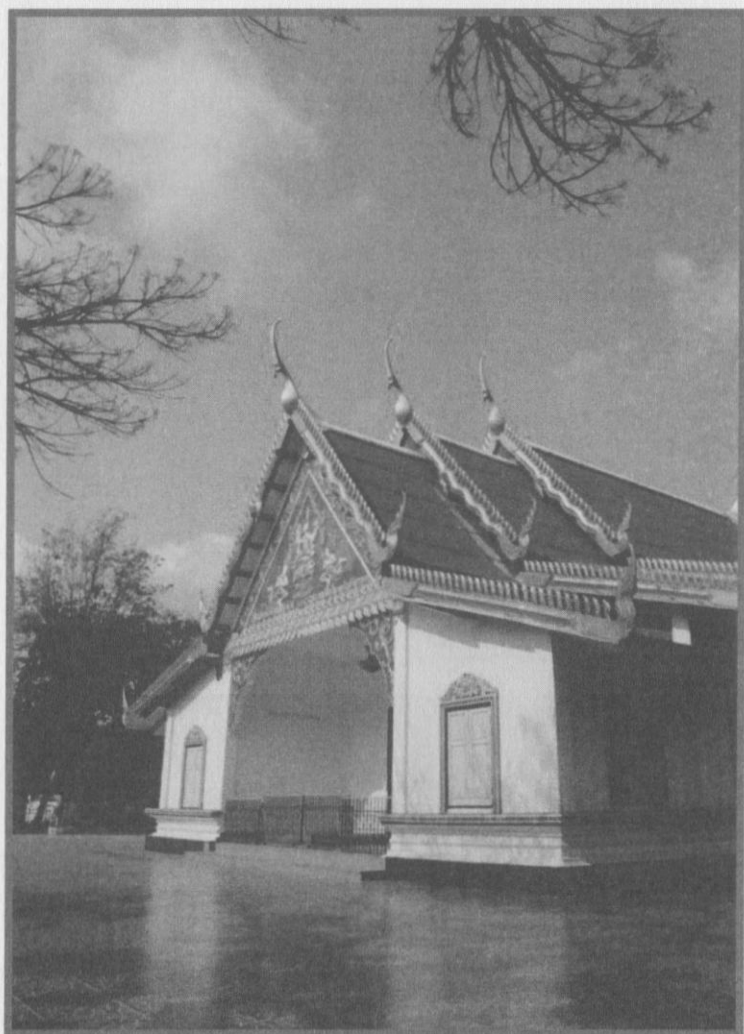
อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

กฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๕๗ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๕๗

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถวาย ณ วัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗

คำนำ

การทอดกฐิน เป็นประเพณีสำคัญที่พุทธศาสนิกชนยึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมานับแต่ครั้งพุทธกาลมาถึงปัจจุบัน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้ถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องมาเป็นประจำทุกปีนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ ถึงปัจจุบัน

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๗ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานผ้าพระกฐิน เพื่อนำไปถวายแด่พระภิกษุสงฆ์ที่จำพรรษา ณ วัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง) ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ในวันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ และในโอกาสนี้ สถาบัน ฯ ได้จัดทำหนังสือที่ระลึก โดยได้นำบทความนานาสารธรรมของพระเดชพระคุณพระครูศรีธรรมนิเทศก์ (จำนันท์ มนาปมหาเถร) เจ้าคณะอำเภอสวี และเจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ และบทความธรรมะของพระเดชพระคุณพระพุทธวรญาณ (มงคล วิโรจโน) มาจัดพิมพ์เป็นหนังสือที่ระลึก เพื่อมอบให้แก่ผู้มีจิตศรัทธาร่วมการกุศลในครั้งนี้

ผลานิสงส์จากการถวายผ้าพระกฐินที่ได้รับพระราชทานนี้ สถาบัน ฯ ขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐยิ่ง ด้วยความจงรักและภักดี ขอพระองค์ทรงเจริญพระชนมายุยิ่งยืนนาน ทรงพระเกษมสำราญ มีพระพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง ทรงเป็นมิ่งขวัญแก่พสกนิกรชาวไทยตลอดกาลนาน และขอให้ทุกท่านที่มีส่วนร่วมการกุศลในครั้งนี้ ได้รับอานิสงส์โดยทั่วกัน

(ศาสตราจารย์ ดร. โมไนย ไกรฤกษ์)
รักษาการแทนอธิการบดี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สารบัญ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

กำหนดการ
พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗
โดย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ณ วัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)
ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ และวันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

๑๒๐❖๙๙

วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (วันแรม ๘ ค่ำ เดือน ๑๑)
พิธีเจริญพระพุทธมนต์สมโภชองค์พระกฐินพระราชทาน

เวลา ๑๖.๓๐ น. - แขกผู้มีเกียรติ และผู้ร่วมพิธีพร้อมกัน ณ ศาลาอเนกประสงค์ วัดชุมพรรังสรรค์

เวลา ๑๗.๐๐ น. - ประธานเดินทางมาถึงศาลาอเนกประสงค์
- จุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย
- มัคนายกอาราธนาศีล ประธานสงฆ์ให้ศีล
- พระสงฆ์ ๑๐ รูป เจริญพระพุทธมนต์
- พระสงฆ์เจริญพระพุทธมนต์จบ ประธาน และแขกผู้มีเกียรติถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่พระสงฆ์
- พระสงฆ์อนุโมทนา
- ประธานกรวดน้ำ รับพร กราบพระรัตนตรัย
- เสร็จพิธี

วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (วันแรม ๙ ค่ำ เดือน ๑๑)
พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน

เวลา ๐๙.๓๐ น. - ผู้บริหาร บุคลากรสถาบัน ฯ แขกผู้มีเกียรติ และผู้ร่วมพิธีพร้อมกัน ณ พระอุโบสถและบริเวณพิธีวัดชุมพรรังสรรค์

เวลา ๑๐.๐๐ น. - อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ประธานในพิธี) มาถึงพระอุโบสถวัดชุมพรรังสรรค์ ถวายความเคารพพระบรมฉายาลักษณ์ ยืนตรงถวายความเคารพ และเข้าสู่พระอุโบสถ นำผ้าพระกฐินไปวางบนพานแว่นฟ้า ตรงหน้าพระสงฆ์รูปที่ ๒

- ประธานจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย และมอบผ้าห่มพระประธานให้ไวยาวัจกรของวัด
- ประธานกล่าวคำบูชาพระพุทธเจ้า และกล่าวคำถวายผ้าพระกฐินแด่พระสงฆ์
- ประธานประเคนผ้าพระกฐิน และเทียนพระปาติโมกข์
- พระสงฆ์ประกอบพิธีอปโลกน์กฐิน
- ประธานถวายเครื่องพระกฐินแด่พระเถระองค์ครอง
- รองอธิการบดี ผู้บริหาร และแขกผู้มีเกียรติ ถวายเครื่องไทยธรรมแด่พระอันดับ
- รองอธิการบดี (ประธานฝ่ายจัดหาปัจจัย) ประกาศยอดจำนวนเงินถวายพระสงฆ์ สามเณร และถวายบำรุงพระอาราม
- ประธานประเคนใบปวารณาจตุปัจจัยแด่เจ้าอาวาส
- พระสงฆ์อนุโมทนา ถวายพระพร ประธานสงฆ์ถวายอดิเรก
- ประธานกรวดน้ำ รับพร
- ประธานถวายทุนการศึกษาพระสงฆ์-สามเณร แด่เจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ และมอบทุนการศึกษาแก่ผู้อำนวยการโรงเรียนพุทธยาคมศรียาภัย
- ประธาน กราบพระรัตนตรัย
- เสร็จพิธี

เวลา ๑๑.๐๐ น. - ถวายภัตตาหารเพลแด่พระสงฆ์ และสามเณร

พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ปีพุทธศักราช ๒๕๕๗

ข้าราชการไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใด ระดับไหน มีหน้าที่อย่างไร ล้วนแต่มีส่วนสำคัญอยู่ในงานของแผ่นดินทั้งสิ้น. ทุกคนจึงต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่โดยเต็มกำลังความสามารถ ด้วยอุดมคติ ด้วยความเข้มแข็งเสียสละ และระมัดระวังให้การทุกอย่างในหน้าที่เป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงตรง ด้วยความระลึกรู้ตัวอยู่เสมอว่า การปฏิบัติตัวปฏิบัติงานของตน มีผลเกี่ยวเนื่องถึงสุขทุกข์ของประชาชน ตลอดจนความเจริญขึ้นหรือเสื่อมลงของประเทศชาติ.

วังไกลกังวล

วันที่ ๒๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สมเด็จพระรอดสงคราม
พระประธาน
ประดิษฐานภายในพระอุโบสถ

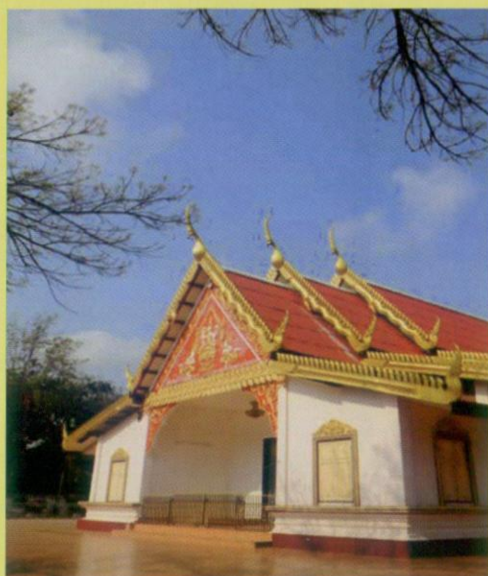

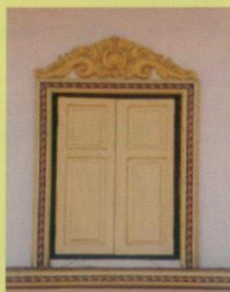

พระครูศรีธรรมนิเทศก์ (จำนันท์ มนาปมหาเถร)
เจ้าคณะอำเภอสวี
และเจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

ประวัติวัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

สภาพฐานะ และสถานที่ตั้งของวัด

วัดชุมพรรังสรรค์ เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดสามัญ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ ตำบลนาทุ่ง อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร (ปัจจุบันติดเขตเทศบาล)

อาณาเขตของวัด

ทิศตะวันออก	ติดต่อขนานกับทางรถไฟ ชุมพร – สุราษฎร์ธานี
ทิศเหนือ	ติดต่อกับที่ดินของ นางสาววราพร ขวัญรักษา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับแม่น้ำท่าตะเภา (ที่ธรณีสงฆ์) ๙ ไร่
ทิศใต้	ติดต่อกับที่ดินของนายลด อ้นสะพงรัตน์

เนื้อที่ของวัด

๒๒ ไร่ ๓ งาน ๕๐ ตารางวา ที่ธรณีสงฆ์สำนักปฏิบัติธรรม ๙ ไร่ รวม ๓๑ ไร่ ๓ งาน ๕๐ ตารางวา

ลักษณะเนื้อที่ของวัด

ตามโฉนดแผนที่ของวัดเป็นลักษณะด้านทิศเหนือกว้าง ด้านทิศใต้เรียวมีรูปคล้ายปืน ด้านหน้าวัดขนานกับทางรถไฟชุมพร – สุราษฎร์ธานี ด้านหลังวัดติดต่อแม่น้ำท่าตะเภา ตรงข้ามฝั่งคลองเป็นเนื้อที่ (ธรณีสงฆ์) จำนวน ๙ ไร่ บริเวณโดยรอบของวัด มีประชาชนทำมาหากิน และติด

เขตเทศบาลเมืองชุมพรมีพื้นที่ราบ เวลาถึงฤดูฝนตกชุกน้ำจะไหลมาจากเขาตะนาวศรีสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ทำให้แม่น้ำท่าตะเภาเต็มไปด้วยน้ำ เมืองชุมพรจะจมอยู่ใต้น้ำ และประชาชนประสบอุทกภัยทุกปี ต่อมาในปี ๒๕๔๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้รับเข้าไว้ในโครงการแก้มลิง มีการขุดคลองถ่ายเทน้ำให้ไหลลงอ่าวไทย จึงทำให้เมืองชุมพรพ้นจากอุทกภัยได้

ประวัติความเป็นมาของวัด

วัดชุมพรรังสรรค์ เป็นพระอารามหลวง เดิมชื่อว่า "วัดราชคฤห์ดาวคะนอง" สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๓๖๓ ผู้สร้างวัดนี้คือ พระยาเพชรกำแหง-สงคราม (ซุ้ย) ในสมัยที่เมืองชุมพรตกอยู่ในอำนาจของพม่าและเข้ายึดเมืองชุมพร และประชาชนตกอยู่ในภาวะที่ลำบากด้วยความทุกข์ทรมานทั้งถูกฆ่าและทำโทษด้วยการลงทัณฑกรรมด้วยวิธีต่าง ๆ ทำให้นายซุ้ยเกิดความเศร้าโศกเป็นอย่างยิ่ง จึงได้สมทบกับพวกประมาณ ๓๐ กว่าคนเข้าก่อการในเวลาค่ำคืน เข้าตีพม่าตามค่ายที่พม่าได้ตั้งไว้ โดยนายซุ้ยกับพวกกำหนดสัญญาณ (ตีฆ้อง) เป็นเครื่องกำหนดรวมพรรคพวกในเวลาค่ำคืน เมื่อเข้าตีค่ายพม่าแตกแล้ว พวกพม่าพากันหนีข้ามภูเขา (หินซอง) ถนนสายชุมพร–ระนอง ปัจจุบันระยะทาง ๑๒๐ กิโลเมตร ในการที่พม่าไม่สามารถคุมพวกไว้ได้ และล่าถอยทัพหนีออกจากเมืองชุมพรเข้าเขตเมืองระนอง พวกพม่าต้องพักในเวลาค่ำคืนเอาใบลังตังช้าง

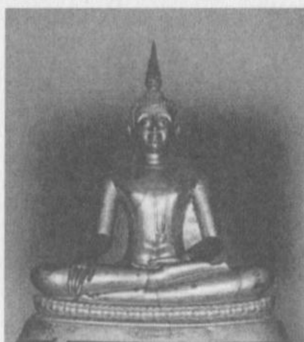

ปูนอนจึงเกิดอาการคันเพราะพิษใบลังตังช้างคัน ลงอาบน้ำตายกันเป็นจำนวนมาก และที่เหลือถูกรุกเข้าเมืองตะนาวศรี นายซุ้ยจึงได้นำพวกเดินทางกลับมาถึงแม่น้ำท่าตะเภา และข้ามแม่น้ำ (ตรงกับโรงเรียนพุทธยาคมศรียาภัยในปัจจุบัน) เป็นแม่น้ำหัก พอดีเป็นเวลารุ่งอรุณของวันใหม่

เมื่อศึกสงครามสงบแล้ว นายซุ้ย ได้รับการสถาปนาฐานันดรศักดิ์ โดยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งให้เป็นพระยาเพชรกำแหงสงคราม เมื่อได้รับการสถาปนาฐานันดรศักดิ์และเป็นเจ้าเมืองชุมพร ประชาชนได้ขนานนามท่านว่า “พระยาตับเหล็ก” เพราะมีอาคมคงกระพันชาตรี ท่านได้ปรับปรุงการบริหารงานยึดหลักธรรมเป็นที่ตั้ง จะวินิจฉัยสิ่งใดก็ถือหลักเหตุผลประกอบการพิจารณาประนีประนอมแก่กันและกัน เว้นจากอคติไม่ลำเอียงเพราะความรัก ความโกรธ และความหลง ให้ความเป็นธรรมแก่หมู่ชนทั่วไป ประชาชนได้ทำมาหากินโดยสุจริต เมืองชุมพรเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชนานาพันธุ์ด้วยการทำนา ทำสวน ทำประมงและค้าขาย เจริญรุ่งเรืองมาจนถึงปัจจุบัน

ຣ໑ ❖ ເຣ

พระพุทธปฏิมากร

พระรอดสงคราม
พระประธานในพระอุโบสถ
วัดชุมพรรังสรรค์

พระพุทธปฏิมากร หรือ "พระรอดสงคราม" วัดชุมพรรังสรรค์ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย วัสดุทองสัมฤทธิ์ มีขนาดหน้าตักกว้าง ๑.๒๕ เมตร สูง ๑.๘๔ เมตร ศิลปะรัตนโกสินทร์ เป็นองค์พระพุทธรูปที่รอดพ้นจากความเสียหายอันมาจากภัยของสงครามโลกครั้งที่ ๒ จึงมีชื่อเรียกอีกนามหนึ่งว่า **"พระรอดสงคราม"**

พระรอดสงคราม สร้างขึ้นโดยพระอธิการเซี่ยน และทายกชื่อทา เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๓ (ค.ศ. ๑๘๙๐) ซึ่งอยู่ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ พระองค์โปรดที่จะจำลองพระพุทธปฏิมาที่มีลักษณะคล้ายพระกัมโพชปฏิมาจำลองถึงแม้ว่าพระเศียรของพระพุทธปฏิมาองค์นี้ จะมิได้เลียนแบบจากพระพุทธกัมโพชปฏิมาจำลองจากพระพุทธรูปอยุธยา ช่วงปลายพุทธศตวรรษ ที่ ๒๓ (กลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘) ก็ตาม แต่พระวรกายที่ยืดตรงตั้งฉากกับพระเพลาและพระรัศมีเปลวสูง แสดงให้เห็นพุทธลักษณะของพระพุทธปฏิมาในหมวดพระพุทธกัมโพชปฏิมาได้อย่างชัดเจน

มีประวัติเล่าขานสืบต่อ ๆ กันมาว่า เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ญี่ปุ่นยกพลขึ้นบกที่ประเทศไทยในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ วัดชุมพรรังสรรค์ ต้องประสบภัยสงครามจากระเบิดที่ทิ้งลงมายังบริเวณวัด พระอุโบสถหลังเก่าพังเสียหายหมดสิ้น ทว่าด้วยพระพุทธานุภาพอันมหัศจรรย์ขององค์พระพุทธปฏิมากร ซึ่งประดิษฐานเป็นพระประธานอยู่ภายในพระอุโบสถกลับรอดพ้นจากภัยทางอากาศ ไม่ได้รับความเสียหายแต่อย่างใด ตราบกระทั่งสิ้นสุดสงครามโลก ครั้งที่ ๒

ลำดับเจ้าอาวาส

เจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ เท่าที่ปรากฏตามคำบอกเล่าจากบุคคลและผู้เฒ่าผู้แก่ที่พอจะทราบได้บางขั้นบางตอนของยุคสมัย มีลำดับดังต่อไปนี้

- พระอาจารย์นุ้ย ขนฺติพโล
- พระวินัยธรอริโย (อ่ำ)
- พระปลัดเปี้ยน จนฺทสโร
- พระธรรมวรนายก
- พระครูพิศาลธรรมโสภณ (เห้ง นิมิตฺโต) พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๔๔
- พระครูศรีธรรมนิเทศก์ (จำนันท์ มนาปมหาเถร) พ.ศ. ๒๕๔๕–ปัจจุบัน

สังเขปประวัติ
พระครูศรีธรรมนิเทศก์ (จำนันท์ มนาปมหาเถร)
เจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

๑๒❖๗๔

สถานะเดิม

นามเดิม จำนันท์ **นามสกุล** บุสทิพย์ **ฉายา** มนาโป

ชาติกาล

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๒ ตรงกับวัน ๕ฯ๓ ค่ำ (ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๓) ปีมะเส็ง อายุ ๘๖ ปี พรรษา ๖๕

ชาติภูมิ

บ้านเลขที่ ๒๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลนางาม อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น โยมบิดาชื่อ นายทองมา โยมมารดาชื่อ นางทุมมา

วุฒิสามัญ

พ.ศ. ๒๔๘๗ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนบำรุงเมืองวิทยา อำเภอมัญจาคีรี จังหวัดขอนแก่น

วิทยฐานะ

พ.ศ. ๒๔๙๙ สอบได้นักธรรมชั้นเอก

พ.ศ. ๒๕๐๐ สอบได้เปรียญธรรม ๔ ประโยค สำนักเรียนคณะจังหวัดขอนแก่น วัดโพธิ์กลาง จังหวัดขอนแก่น

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นพระสัญญาบัตร เจ้าคณะตำบลชั้นโท ในราชทินนาม "พระครูศรีธรรมนิเทศก์"

พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเจ้าคณะตำบล ชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวงชั้นโท ในราชทินนามเดิม

พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวงชั้นเอก ในราชทินนามเดิม

ตำแหน่งหน้าที่การงานในอดีต – ปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดจันทราวาส อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นเจ้าอาวาสวัดจันทราวาส อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นเจ้าสำนักศาสนศึกษาวัดจันทราวาส อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นผู้รักษาการแทนเจ้าคณะตำบลปากแพรก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นเจ้าคณะตำบลปากแพรก อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นพระธรรมทูต ประจำจังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นประธานพระธรรมทูต จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นครูสอนวิชาภาษาบาลี โรงเรียนประสิทธิ์วิทยา วัดพะงุ้น อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นพระอุปัชฌาย์ สามัญ

พ.ศ. ๒๕๑๙ เป็นครูสอนวิชาพระพุทธศาสนา โรงเรียนสวีวิทยา อำเภอสวี จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นผู้อำนวยการสอนธรรมศึกษา โรงเรียนศรียาภัย อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๓๑ เป็นกรรมการบริหารศูนย์ครูสอนพระปริยัติธรรม จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นพระธรรมทูตเฉพาะกิจ

พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพระปริยัตินิเทศจังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นคณะกรรมการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการศาสนา จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นคณะกรรมการยกร่างสภาวัฒนธรรม จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวง วัดชุมพรรังสรรค์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นเจ้าคณะอำเภอสวี จังหวัดชุมพร

ผลงานด้านถาวรวัตถุ ภายในวัดชุมพรรังสรรค์

พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์ศาลาอเนกประสงค์

พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ดำเนินการก่อสร้างกุฏิที่พักพระภิกษุสามเณร แบบมาตรฐาน ลักษณะทรงไทยประยุกต์ ๑ หลัง

พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์กุฏิเจ้าอาวาส

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการก่อสร้างสำนักงานเจ้าอาวาส (สำนักงานเลขา)

พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์ตึกธรรมวิจัย (หลังกุฏิเจ้าอาวาส)

พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้ดำเนินการบูรณะปฏิสังขรณ์พระอุโบสถ

พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ดำเนินการก่อสร้างห้องแบบมาตรฐาน จำนวน ๑ หลัง รวม ๘ ห้อง

พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงปัจจุบัน ได้ดำเนินการทำนุบำรุงวัด ก่อสร้าง และซ่อมแซม กุฏิ เสนาสนะ และถาวรวัตถุ อีกมากมายอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด

ประเพณีการทอดกฐิน

การทอดกฐิน เป็นประเพณีทำบุญอย่างหนึ่งของไทยที่ทำในระยะเวลาที่กำหนดให้ในปีหนึ่ง ๆ เรียกว่า **กฐินกาล** ระหว่างวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ จะทำก่อนหรือหลังจากนี้ไม่ได้

คำว่า **กฐิน** ตามภาษาบาลีแปลว่า **ไม้สะดึง** คือกรอบไม้สำหรับขึงผ้าเพื่อเย็บจีวรของพระภิกษุให้สะดวกขึ้น เนื่องจากสมัยก่อนเครื่องมือที่จะใช้เย็บได้สะดวกไม่มีเหมือนในปัจจุบัน การเย็บจีวรต้องเย็บผ้าหลาย ๆ ชิ้นต่อกันและประสานกันให้มีรูปเหมือนคันนา จึงต้องอาศัยไม้สะดึงช่วยในการขึงผ้า ฉะนั้น ผ้าที่ทำด้วยไม้สะดึงเพื่อการนี้โดยเฉพาะจึงเรียกว่า **ผ้าเพื่อกฐิน** และยังเรียก **ผ้ากฐิน** ตามความหมายเดิมเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะมีผ้าสำเร็จทำเพื่อทอดกฐินโดยไม่ได้อาศัยไม้สะดึงก็ตาม

คำว่า **ทอด** คือเอาไปวางไว้ การทอดกฐินจึงหมายถึง การนำเอาผ้ากฐินไปวางไว้ต่อหน้าพระสงฆ์ซึ่งมีจำนวนอย่างน้อย ๕ รูป โดยมิได้ตั้งใจว่าจะถวายแก่พระภิกษุรูปใดรูปหนึ่งโดยเฉพาะ

ในพระไตรปิฎกคัมภีร์กฐินขันธกะ กล่าวถึงมูลเหตุของการทอดกฐินว่า *"ครั้งหนึ่ง มีภิกษุชาวเมืองปาฐา (ปาไฐยรัฐ)* จำนวน ๓๐ รูป มีความ

ประสงค์จะไปเฝ้าพระพุทธเจ้า ซึ่งประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหารที่อนาถบิณฑิกเศรษฐีสร้างถวาย ณ เมืองสาวัตถี จึงชักชวนกันเดินทางมาพอถึงเมืองสาเกต ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองสาวัตถี ๖ โยชน์ (๙๖ กิโลเมตร) จวนถึงวันเข้าพรรษาจะเดินทางต่อไปก็ไม่ทัน จึงต้องจำพรรษาที่เมืองสาเกตนั้น ในระหว่างจำพรรษาก็ร้อนใจที่จะเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า เมื่อออกพรรษาปวารณาแล้วจึงรีบเดินทางมาเฝ้าพระพุทธเจ้าทันที ขณะนั้นฝนยังตกชุกอยู่ พื้นดินเต็มไปด้วยน้ำหล่มเลนทำให้จีวรเปรอะเปื้อน เมื่อมาถึงเมืองสาวัตถีได้เข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าทันที พระพุทธองค์จึงตรัสถามถึงการเดินทางและความยากลำบากอื่น ๆ ของพระภิกษุเหล่านั้น พระภิกษุเหล่านั้น จึงทูลให้ฟังถึงความกระวนกระวายที่จะมาเฝ้าพระพุทธองค์และรีบเดินทางมาจนจีวรเปรอะเปื้อนไปด้วยโคลนตม พระพุทธองค์จึงทรงยกขึ้นเป็นเหตุ และมีพุทธานุญาตให้มีการถวายผ้ากฐินแก่ภิกษุสงฆ์ตลอดมา"

ประเพณีการทอดกฐินของไทยมีหลักฐานปรากฏว่า มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยดังปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงมหาราช หลักที่ ๑ และได้ถือเป็นประเพณีสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งกฐินที่พระมหากษัตริย์ทรงบำเพ็ญพระราชกุศลลงไปจนถึงกฐินของราษฎร

กฐินมี ๒ ประเภท คือ กฐินหลวง และกฐินราษฎร์

๑. **กฐินหลวง** แบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ กฐินหลวงส่วนที่กำหนดเป็นพระราชพิธี กฐินต้น และกฐินพระราชทาน

๑.๑ **กฐินหลวงส่วนที่กำหนดเป็นพระราชพิธี** หมายถึง กฐินที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จ ฯ ไปทอดถวายหรือพระราชทานให้พระบรมวงศานุวงศ์ และองคมนตรีเป็นผู้แทนพระองค์ไปทอดถวายตามพระอารามหลวงที่กำหนดไว้ ๑๖ พระอาราม ได้แก่

๑.	วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม	กรุงเทพมหานคร
๒.	วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์	กรุงเทพมหานคร
๓.	วัดสุทัศน์เทพวราราม	กรุงเทพมหานคร
๔.	วัดบวรนิเวศวิหาร	กรุงเทพมหานคร
๕.	วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม	กรุงเทพมหานคร
๖.	วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม	กรุงเทพมหานคร
๗.	วัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมาราม	กรุงเทพมหานคร
๘.	วัดเทพศิรินทราวาส	กรุงเทพมหานคร
๙.	วัดราชาธิวาส	กรุงเทพมหานคร
๑๐.	วัดมกุฏกษัตริยาราม	กรุงเทพมหานคร
๑๑.	วัดอรุณราชวราราม	กรุงเทพมหานคร
๑๒.	วัดราชโอรสาราม	กรุงเทพมหานคร

๑๓.	วัดพระปฐมเจดีย์	นครปฐม
๑๔.	วัดสุวรรณดาราราม	พระนครศรีอยุธยา
๑๕.	วัดนิเวศธรรมประวัติ	พระนครศรีอยุธยา
๑๖.	วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ	พิษณุโลก

สำนักพระราชวังจะออกหมายกำหนดการเป็นประจำปี จึงไม่มีการจองล่วงหน้า

๑.๒ **กฐินต้น** คือ พระกฐินที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จ ฯ ไปทอดถวาย ณ พระอารามหลวงอื่นที่ไม่ได้กล่าวชื่อไว้ หรือวัดราษฎร์ตามพระราชอัธยาศัย เป็นการส่วนพระองค์

๑.๓ **กฐินพระราชทาน** หมายถึง กฐินซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานแก่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การ สมาคม มูลนิธิ หรือเอกชนนำไปทอดถวาย ณ พระอารามหลวงในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดทั่วพระราชอาณาจักร โดยขอรับพระราชทานผ่านกรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม

๒. กฐินราษฎร์ คือ กฐินที่ราษฎรจัดทำขึ้น แบ่งออกเป็นมหากฐินและจุลกฐิน

๒.๑ มหากฐิน คือ การนำผ้าสำเร็จรูปแล้วไปถวายพระดังที่นิยมทำกันอยู่ทุกวันนี้ ถ้าร่วมกันออกทุนทรัพย์และร่วมกันจัดทอดเรียกว่า **กฐินสามัคคี**

๒.๒ จุลกฐิน เป็นกฐินอย่างหนึ่งที่ราษฎรจัดทำขึ้นเป็นพิเศษต่างกับกฐินธรรมดาทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่เก็บฝ้ายมาปั่น นำมาทอเป็นผืน กะตัดเย็บย้อมให้เสร็จในวันเดียว จุลกฐินจึงหมายถึงผ้าที่ทำสำเร็จมาจากสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ในบางท้องถิ่นเรียกว่า **กฐินแล่น** ซึ่งแปลว่า **รีบด่วน** จึงเข้าความหมาย เพราะจุลกฐินเป็นกฐินที่ต้องเร่งทำให้เสร็จในวันนั้น มักจะทำในระยะเวลาจวนหมดเขตการทอดกฐิน เช่น ในวันขึ้น ๑๔-๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ เป็นต้น

ยังมีกฐินอีกประเภทหนึ่งเรียกว่า **กฐินโจร** เป็นกฐินที่ราษฎรจัดทำขึ้นในวันจวนจะหมดเขตกฐินกาล คือ ในวันขึ้น ๑๔-๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ด้วยการสืบหาวัดที่ยังไม่ได้รับการทอดกฐิน และจัดหาผ้ากฐินไปทอด เรียกว่า **กฐินตก กฐินตกค้าง** หรือ **กฐินจร** ก็มี เพราะเป็นวัดที่ตกค้างไม่มีผู้ใดมาจองกฐินไว้ ซึ่งตามธรรมดาการทอดกฐินต้องบอกกล่าวให้พระภิกษุสงฆ์วัดนั้นทราบล่วงหน้า เพื่อเตรียมการต้อนรับและมิให้มีการทอดกฐินซ้ำ แต่กฐินโจรนี้ไม่มีการบอกล่วงหน้า จู่ ๆ ก็ไปทอดเฉย ๆ ส่วนวิธีการทอดเหมือนกับการทอดกฐินทั่วไป

อานิสงส์ของการทำบุญกฐิน

การทำบุญกฐินก่อให้เกิดอานิสงส์ทั้งผู้ทอด และภิกษุสงฆ์

สำหรับภิกษุสงฆ์นั้น มีบัญญัติไว้ในพระวินัยว่าผู้กรานกฐินแล้ว จะได้อานิสงส์ ๕ ประการ คือ

๑. เที่ยวไปสู่ที่สงัดเพื่อแสวงหาที่ปฏิบัติธรรมได้ตามสะดวก โดยไม่ต้องบอกลา

๒. เที่ยวไปได้โดยไม่ต้องนำผ้าไตรจีวรไปครบสำรับ

๓. ฉันอาหารเป็นคณะโภชน์ได้

๔. ทรงอติเรกจีวรไว้ได้ตามปรารถนา (พระวินัยกำหนดให้ภิกษุเก็บผ้าจีวรเกินจากสำรับที่นุ่งไม่ได้ เก็บได้เพียง ๑๐ วัน หลังจากนี้ต้องสละให้ผู้อื่นไป ถ้ากรานกฐินแล้วเก็บได้เกินกว่านี้)

๕. จีวรลาภอันเกิดขึ้นให้เป็นของภิกษุผู้จำพรรษาในวัดนั้น ซึ่งได้กรานกฐินแล้ว

อานิสงส์สำหรับผู้ทอด เชื่อกันว่าได้บุญกุศลแรงเพราะปีหนึ่ง ๆ จะมีเพียงครั้งเดียวและมีฤดูกาลทอด และยังมีอานิสงส์ดังนี้

๑. กิติสัทโท เป็นผู้มีชื่อเสียงฟุ้งขจรขจายไปทั่วสารทิศ

๒. ได้ชื่อว่าเป็นผู้สืบอายุพระพุทธศาสนา ถวายกำลังแก่พระสงฆ์ดำรงพระศาสนา

๓. ได้สงเคราะห์พระสงฆ์ตามพระวินัย ซึ่งเป็นไปตามพระบรมพุทธานุญาต

๔. เป็นการรักษาประเพณีที่ดีงามไว้มิให้เสื่อมสูญไป

๕. เป็นการบูชาพุทธโอวาทของพระบรมศาสดา

๖. ได้ชื่อว่าบำเพ็ญมหาบุญ

๗. เป็นปัตตานุโมทนามัย

๘. ทำทรัพย์และชีวิตให้มีสาระ

๙. เป็นการสร้างความสามัคคีในระหว่างพุทธบริษัท

๑๐.เป็นการสั่งสมทุนคือบุญกุศลไว้ในภายภาคหน้า

๑๑.เป็นการสร้างทางไปสวรรค์และนิพพานให้แก่ตนเอง

นอกจากนี้ยังสามารถขจัดความโลภ โกรธ หลงโดยทางอ้อมได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อทอดกฐินเสร็จแล้วมักปักธงรูปจระเข้ไว้ที่วัดด้วย โดยอาจจะปักไว้ที่ศาลาวัด หน้าโบสถ์ หรือที่ใด ๆ ที่เห็นง่าย เพื่อแสดงให้รู้ว่าวัดนั้นทอดกฐินแล้ว เพราะวัดหนึ่ง ๆ สามารถรับกฐินได้เพียงปีละครั้งเดียว

ธรรมมงคล

นานาสารธรรมในหนังสือเล่มนี้ ส่วนหนึ่งได้นำมาจากหนังสือที่ระลึกเนื่องในงานบำเพ็ญบุญเจริญอายุครบ ๘๐ ปี ๕๙ พรรษา ของพระเดชพระคุณพระครูศรีธรรมนิเทศก์ เจ้าคณะอำเภอสวี และเจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง) โดยพระปลัดวิชัย ปวฑฺฒโน เลขานุการเจ้าคณะอำเภอสวี ได้รวบรวมและจัดพิมพ์ไว้เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งมีสารธรรมที่ทรงคุณค่าน่าอ่านเป็นอย่างยิ่ง สถาบัน ฯ จึงได้ขออนุญาตนำมาพิมพ์ไว้ในหนังสือเล่มนี้ด้วย และได้นำบางส่วนบางตอนมาจากหนังสือเก็บเล็กผสมน้อย ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระพุทธวรญาณ (มงคล วิโรจโน) อดีตเจ้าอาวาสวัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร อดีตเจ้าคณะภาค ๑๕ ซึ่งได้เมตตาเขียนและพิมพ์แจกเป็นธรรมบรรณาการแก่สาธุชน เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาแสดงไว้ ดังต่อไปนี้

สารธรรมโดย พระครูศรีธรรมนิเทศก์ (จำนันท์ มนาปมหาเถร)

คติธรรม

อภิตฺถเรถ กลฺยาเณ ปาปาจิตฺตํ นิวารเย
ทนฺธํ หิ กรโต ปุญฺญํ ปาปสฺมึ รมตี มโน

ความดีให้เร่งรีบทำอย่าชักช้า ความชั่วจงห้ามจิตไว้อย่าได้คิด
เพราะถ้ามัวรี ๆ รอ ๆ ทำความดีอยู่ ใจก็จะตกไปข้างชอบทำชั่วเสีย

กำลังคน ๘ จำพวก

- กำลังทารก คือ ร้องไห้
- กำลังมาตุคาม คือ โกรธ
- กำลังโจร คือ ศัสตราวุธ
- กำลังพระราชา คือ อำนาจ
- กำลังคนพาล คือ หาเรื่อง
- กำลังบัณฑิต คือ รังสติ
- กำลังคนมีพหูสูตร คือ พิจารณา
- กำลังสมณพราหมณ์ คือ ขันติ

วิธีชนะคน ๔ วิธี

- ชนะคนสูงศักดิ์ ด้วยยกมือไหว้
- ชนะคนกล้า ด้วยให้แตกสามัคคี
- ชนะคนชั้นต่ำ ด้วยการให้ของ
- ชนะคนเสมอกัน ด้วยความขันสู้

คนเจริญ

คนที่เจริญเรากำหนดได้ง่าย เพราะเขาบำรุงมารดาบิดาตน

คนที่เสื่อมเรากำหนดได้ง่าย เพราะเขาละเลยบิดามารดาตน

คนดีคนชั่วเรากำหนดได้ง่าย เพราะการกระทำของเขานั้นเอง

ผล - เหตุ

- มีอายุยืน - เพราะไม่ฆ่าสัตว์
- มีโรคน้อย - เพราะไม่เบียดเบียนสัตว์
- มีผิวพรรณดี - เพราะไม่โกรธตอบ
- มีเดชมาก - เพราะไม่ริษยา
- มีสมบัติมาก - เพราะบริจาค
- มีตระกูลสูง - เพราะอ่อนน้อม

เหตุ - ผล

- อย่าฆ่าสัตว์ - อายุจะสั้น
- อย่าลักทรัพย์ - จะยากจน
- อย่าทำชู้เมียเขา - จะตกนรก
- อย่าพูดเท็จ - ปากจะเหม็น
- อย่าดื่มน้ำเมา - ปัญญาจะทราม
- อย่าเล่นการพนัน - จะเสียเงินทอง
- อย่าเที่ยวเล่นกลางคืน - จะถูกระแวง
- อย่าคบคนพาล - สันดานจะชั่ว
- อย่าเที่ยวผู้หญิง - จะเสียทุกอย่าง

จริยธรรม – หน้าที่

หน้าที่ของครูอาจารย์ต่อศิษย์

๑. สอนวิทยาการที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์

๒. สอนให้เข้าใจง่าย ๆ

๓. สอนโดยไม่ปิดบังอำพราง

๔. ยกย่องศิษย์ในสังคมทั่วไป

๕. ป้องกันศิษย์ในที่ทุกสถาน

หน้าที่ของศิษย์ต่อครูอาจารย์

๑. เคารพเชิดชูบูชาท่าน

๒. ช่วยเหลือทำกิจของท่าน

๓. เชื่อฟังคำสอนปฏิบัติตาม

๔. ช่วยรักษาพยาบาลยามเจ็บไข้

๕. ตั้งใจเล่าเรียนศิลปะวิชาอย่างจริงจัง

หน้าที่ของพ่อแม่ต่อลูก

๑. ห้ามลูกไม่ให้ประพฤติชั่ว

๒. สอนลูกให้ประพฤติดี

๓. ส่งเสริมลูกให้ศึกษาเล่าเรียนดี

๔. หาสามีภรรยาให้ลูกในการอันควร

๕. ยกทรัพย์มรดกให้ลูกตามส่วน

หน้าที่ของลูกต่อพ่อแม่

๑. ต้องเลี้ยงดูตอบแทนพ่อแม่

๒. ต้องช่วยทำงานให้พ่อแม่

๓. ต้องรักษาชื่อเสียงวงศ์ตระกูลของท่าน

๔. ต้องประพฤติตนให้สมควรกับผู้จะรับทรัพย์มรดก

๕. เมื่อพ่อแม่ล่วงลับไปแล้วต้องทำบุญอุทิศไปให้

หน้าที่ของสามี

๑. ต้องยกย่องภรรยาของตน

๒. ต้องไม่ดูหมิ่นภรรยาของตน

๓. ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตต่อภรรยาของตน

๔. ต้องมอบภารกิจในบ้านให้ภรรยาของตน

๕. ต้องพยายามเอาใจภรรยาของตนไม่นอกใจเธอ

หน้าที่ของภรรยา

๑. ทำการบ้านการเรือนให้เรียบร้อย

๒. ให้การปฏิสันถารแขกที่มาหาด้วยดี

๓. ไม่นอกใจสามี

๔. รักษาทรัพย์ที่สามีหามาได้ไว้ให้ดี

๕. ขยันทำกิจที่ควรทำไม่เกียจคร้าน

ได้ – เสีย

กำไร-ขาดทุน

๑ อ่อนน้อมถ่อมตนไว้เสมอ - ได้กำไร

๑ กระด้าง อวดดี ถือดี - ขาดทุน

๑ แข่งม้า แข่งเรือ แข่งวาสนา - ได้ทุกข์

๑ แข่งทำบุญ แข่งทำทาน - ได้สุข

สุข – ทุกข์

๑ เสียเงินทำบุญ - ได้สุข

๑ เสียการพนัน - ได้ทุกข์

๑ เสียสัตย์ - เสียชื่อ

๑ เสียสติ - เสียคน

คติธรรม

เก่าไป - ใหม่มา

เมื่อคืนวัน ผันเปลี่ยน หมุนเวียนไป
ปีที่ใหม่ ล่วงลับ กลับแปรผัน
อายุสัตว์ หมุนเวียน กลับเปลี่ยนพลัน
ทุกสิ่งสรรพ์ เคยสด กลับลดไป

หลักการทำดี

๑. **คติสมบัติ** = ทำดีถูกที่

๒. อุปธิสมบัติ = ทำดีถูกคน

๓. กาลสมบัติ = ทำดีถูกกาลเวลา

๔. ปโยคสมบัติ = ทำดีโดยติดตามดี

หลักการปรับปรุงชีวิต

๑. เมื่อมีความทุกข์เกิดขึ้น จงนึกว่าต้องมีเหตุ

๒. เหตุของความทุกข์อยู่ที่ตัวของเราเอง มิใช่อื่น

๓. สิ่งภายนอกจะเป็นวัตถุก็ตาม คนก็ตาม มิใช่ตัวการสำคัญ ตัวการสำคัญอยู่ที่ตัวเราโดยแท้

๔. จงค้นหาเหตุของความทุกข์ ในตนของตนเอง

๕. ในการจะค้นหานั้น ต้องทำใจให้สงบด้วยการเข้าสู่ที่สวดมนต์ภาวนา เพื่อความสงบใจ

๖. การสวดมนต์ภาวนา ในพุทธศาสนา มิใช่เป็นการอ้อนวอนให้ใคร ๆ มาช่วยตน แต่ต้องการความสงบใจเท่านั้น

๗. เมื่อใจสงบแล้วจงยกเอาปัญหาความทุกข์ขึ้นมาพิจารณาให้แตกด้วยความสุขุมรอบคอบจนเห็นชัดว่าอะไรเป็นต้นเหตุของความทุกข์อันนี้

๘. เมื่อพบเหตุแล้ว จงแข็งใจตัดเหตุทิ้งเสียอย่าได้ทำตนเป็นคนอ่อนแอ อย่ายอมพ่ายแพ้แก่ธรรมชาติฝ่ายต่ำเป็นอันขาด (ถ้าปฏิบัติได้อย่างนี้ มีหวังพ้นทุกข์ได้แน่ ๆ)

คติธรรมผู้ใหญ่

เป็นผู้ใหญ่ ไม่เกลียดเบียดผู้น้อย
เป็นผู้ใหญ่ ไม่คล้อยคอยขู่ข่ม
เป็นผู้ใหญ่ ไม่ทำตามอารมณ์
เป็นผู้ใหญ่ ไม่งมชมคนพาล

เป็นผู้ใหญ่ ไม่โกรธโทษผิดผิด
เป็นผู้ใหญ่ ไม่คิดจิตหักหาญ
เป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าด่าประจาน
เป็นผู้ใหญ่ ไม่ราญลูกหลาน เอย

คติธรรมผู้น้อย

เป็นผู้น้อย ต้องทำตามหน้าที่
เป็นผู้น้อย ต้องมีภักดีท่าน
เป็นผู้น้อย ต้องขยันหมั่นทำงาน
เป็นผู้น้อย ต้องชำนาญงานของตน

เป็นผู้น้อย ต้องซื่อถือสัตย์ยิ่ง
เป็นผู้น้อย ต้องนิ่งยิ่งได้ผล
เป็นผู้น้อย ต้องเสงี่ยมเจียมจิตตน
เป็นผู้น้อย ต้องทนจนดี เอย

"เมา"

เมา อำนาจวาสนาชะตาเปรื่อง
ยศ เป็นเครื่องคลุมจิตให้คิดเหลิง
ลืม พี่น้องผองมิตรจิตกระเจิง
คน ขวางเปิงป่ายเสือกไม่เลือกคน

เมา ละเมอเพ้ออยู่มิรู้แก่
ตน จะแปรเปลี่ยนไปไม่ฉงน
ลืม ครองใจใฝ่เจียมเสงี่ยมตน
แก่ ดิ้นรนรังแต่จะแดดาย

เมา กำหนัดอัดใจเหมือนไฟจุด
รัก ร้อนผุดสุดหักให้รักหาย
ลืม ไม่ลงหลงรักสุดจักคลาย
แย่ พ่อ นาย น้อง พี่ ภักดี จาง

เมา สุราหาเหตุทุเรศหลาย
แอ๋ ลืมอายอวดเบ่งเดินเก้งก้าง
ติด สันดานพาล ดะด่า ระทาง
ตะราง วางขวางเท้าทุกก้าวเดิน

เรื่องความเมาเผาจิตเป็นพิษหนัก พึงประจักษ์แจ้งรู้อย่าดูเผิน
อย่าหลงผิดคิดเขลามัวเมาเกิน เพียงหลงเพลินพาตนปี้ป่น เอย.

คุณธรรมของมหาบุรุษ

๑. **ทาน** การให้ ได้แก่ อามิสทาน และธรรมทาน

๒. **ศีล** ความรักษากาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อย ได้แก่ ปกติศีล และภาวนาศีล

๓. **ปริจจาคะ** ความเป็นนักเสียสละ ได้แก่ พหิทธจาคะ และอัชฌัตติจาคะ

๔. **อาชชวะ** ความเป็นคนซื่อตรง

๕. **มัททวะ** ความเป็นคนอ่อนโยน

๖. **ตบะ** มีความเพียรขั้นต่ำ ขั้นกลาง ขั้นสูง

๗. **อักโกธะ** ไม่โกรธ ไม่ผูกโกรธ

๘. **อวิหิงสา** ไม่เบียดเบียนใคร

๙. **ขันติ** มีความอดทนคือ ทนลำบาก ทนตรากตรำ ทนเจ็บใจ

๑๐. **อวิโรธะ** ไม่คิดร้าย ไม่ทำผิด ตั้งอยู่ในยุติธรรม

คำเตือนก่อนตาย

พระพุทธเจ้าทรงสอนว่า

"ทุกคนต้องตาย" เพราะว่าชีวิตสุดแค่ตายและเมื่อทุกคนตายแล้ว ต้องไปตามยถากรรม คือไปตามผลบุญ ผลบาปที่ตนทำไว้

คนที่ทำบาปไว้ ไปเกิดเป็นสัตว์นรก สัตว์เดรัจฉาน เปรต

คนที่ทำบุญไว้ ไปเกิดเป็นมนุษย์ เป็นเทวดา

(หลักฐาน – พระไตรปิฎกเล่ม ๑๕ หน้า ๑๔๒)

พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้อีกว่า

"ข้าว ทรัพย์ เงินทองของที่หยิบถือได้อย่างอื่น ๆ บรรดาที่มีอยู่ บริวาร เจ้านาย ลูกน้อง คนใช้ เพื่อนฝูง ญาติพี่น้อง คนตายจะหยิบถือของและจะพาคนทั้งหมดนั้นไปด้วยไม่ได้ ของทั้งหมด คนทั้งมวลจะต้องทิ้งไว้ในโลกนี้ บุญอันใด บาปอันใดที่เขาทำไว้ด้วยกาย วาจา ใจ บุญอันนั้นบาปอันนั้น เท่านั้นแหละเป็นของเขา เขาพามันไปได้ และบุญ–บาปอันนั้น เป็นสิ่งที่ตามติด (วิญญาณ) เขาไปได้เหมือนเงาที่ติดตัวคนไปได้"

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๕ หน้า ๑๓๕)

ตายแล้วไปอยู่ที่ไหน

๑. พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ตายแล้ว ไม่เกิดอีกต่อไป

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ หน้า ๓๑)

๒. คนที่ทำความดี (สุจริตกรรม) มากเสมอ ถ้าปรารถนาจะไปเกิดเป็นเทวดาอยู่ในสัคคโลก คือโลกสวรรค์ ๖ ชั้น หรือเป็นพรหม ตายแล้วย่อมไปเกิดเป็นเทวดาอยู่ในโลกสวรรค์ชั้นที่ปรารถนา

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑ หน้า๕๒๕ – ๕๒๗)

๓. คนที่ทำความดีเสมอ ถ้าปรารถนาจะไปเกิดเป็นรุกขเทวดา (เทวดาที่สถิตอยู่ตามต้นไม้) ตายแล้วย่อมไปเกิดเป็นรุกขเทวดา สถิตอยู่ตามต้นไม้ที่มีกลิ่นหอม

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๗ หน้า ๓๐๙)

๔. คนที่ทำความดีเสมอ ถ้าปรารถนากลับมาเกิดเป็นมนุษย์ในตระกูลกษัตริย์ หรือราษฎรที่มั่งคั่งร่ำรวย ตายแล้วย่อมกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อยู่ในมนุษย์โลกอีก

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ หน้า ๕๒๕)

๕. คนทำความชั่ว (ทุจริต) มากเสมอ ตายแล้วไปเกิดเป็นสัตว์นรกขุมใดขุมหนึ่ง ในนรก ๘ ขุม อยู่ในยมโลก คือ โลกนรก

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ หน้า ๕๒๐)

ทำบาปอย่างไร ได้ผลอย่างนั้น

๑. ฆ่าคน ฆ่าสัตว์เดรัจฉาน ตายไปแล้วเป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นเปรต เป็นสัตว์นรกอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าไม่เป็นอย่างใดทั้งสามอย่างนั้น ถ้ามาเกิดเป็นมนุษย์ต้องอายุสั้น

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๗๗)

๒. ทำร้าย เบียดเบียน ข่มเหง แกล้งคนและสัตว์ ตายไปเป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นเปรต เป็นสัตว์นรก หากไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมเป็นคนมีโรคภัยไข้เจ็บมาก

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๗๘)

๓. คนเจ้าโมโหโทโส พยาบาทปองร้ายคนอื่น ตายไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน สัตว์นรก เปรต อย่างใดอย่างหนึ่ง หากไม่ไปเกิดเป็นอย่างนั้นกลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นผู้มีผิวพรรณหมองคล้ำไม่ผ่องใส เป็นโรคผิวหนังต่างๆ

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑ หน้า ๓๗๕)

๔. คนที่มีจิตอิจฉาริษยาคนอื่น ตายไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน สัตว์นรก เปรต อย่างใดอย่างหนึ่ง หากไม่ไปเกิดเป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมมียศศักดิ์น้อย เป็นข้าราชการ ทหาร ตำรวจยศมักจะไม่ค่อยขึ้น ถ้าเป็นคนธรรมดาก็ไม่มีใครยกย่องนับหน้าถือตา

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ หน้า ๓๘๐)

๕. คนที่ไม่ให้ข้าว น้ำ ผ้า ยานพาหนะ ร่ม รองเท้า ดอกไม้ ธูป สบู่ ยาสีฟัน เครื่องนอน เครื่องรองนั่ง สถานที่อยู่อาศัย ตะเกียง โคมไฟ แก่พระสงฆ์ หรือพราหมณ์ ตายไปแล้วย่อมตกนรก เป็นสัตว์เดรัจฉาน เปรต อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนยากจนข้นแค้น ขาดแคลนสิ่งต่างๆ ดังกล่าวแล้ว

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๑)

๖. คนที่แข็งกระด้างเย่อหยิ่ง มีทิษฐิมานะเกินไปไม่ไหว้ ไม่เคารพ ไม่นับถือ ไม่บูชาผู้ที่ควรไหว้ การเคารพผู้ที่ควรนับถือ ผู้ที่ควรบูชา ตายไปแล้วย่อมตกนรก เป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นเปรต อย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าไม่ประสพผลกรรมอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนเกิดในตระกูลต่ำต้อย

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๒)

๗. คนที่ไม่เคยเข้าไปถามพระสงฆ์ หรือพราหมณ์เลย ว่าอะไรเป็นความดี อะไรเป็นความชั่ว ทำอย่างใดมีโทษ ทำอย่างใดไม่มีโทษ กรรมอย่างใดควรทำ กรรมอย่างใดไม่ควรทำ ทำอย่างใดจึงจะได้รับ

ทุกข์ตลอดกาลนาน ทำอย่างใดจึงจะได้รับความสุขตลอดกาลนาน คนอย่างนี้ตายแล้วย่อมตกนรกเป็นสัตว์เดรัจฉานหรือเป็นเปรตอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนมีปัญญาอ่อน หัวทึบ สมองไม่ดี โง่เขลา

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ หน้า ๓๘๓)

ทำบุญอย่างใด ได้ผลอย่างใด

๑. ไม่ฆ่าคน ไม่ฆ่าสัตว์ ตายไปเกิดในสวรรค์ หากไม่ไปเกิดในสวรรค์ กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นผู้มีอายุยืนยาวมาก

๒. ไม่ทำร้าย ไม่เบียดเบียน ไม่ข่มเหง ไม่รังแก ไม่แกล้งคนและสัตว์ ตายไปเกิดในสวรรค์ หากไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนมีโรคภัยไข้เจ็บน้อยมีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงดี

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ห ว้า ๓๗๘)

๓. ไม่โมโหโทโส ไม่พยาบาทปองร้ายใคร ตายไปเกิดในสวรรค์ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนมีผิวพรรณงดงาม ไม่เป็นโรคผิวหนัง มีรูปร่างสวยงาม คนเห็นรักใคร่ชอบใจ

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๗๙ – ๓๘๐)

๔. คนไม่อิจฉาริษยาคนอื่น ตายไปเกิดในสวรรค์ ถ้าไม่เป็นอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนมียศศักดิ์สูงส่ง ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์ ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ก็ย่อมได้รับการเลื่อนยศขึ้นสูงเรื่อย ๆ ถ้าเป็นคน

ธรรมดาก็ย่อมได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น จะไปไหนมีคนต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดี

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๐)

๕. คนที่ถวายข้าวน้ำ ผ้า ยานพาหนะ ร่ม รองเท้า ดอกไม้ ธูป เทียน สบู่ ยาสีฟัน เครื่องที่นอน ที่รองนั่ง สถานที่อยู่อาศัย ตะเกียง โคมไฟแก่พระสงฆ์ หรือพราหมณ์ ตายไปแล้วไปเกิดเป็นเทวดาอยู่ในสวรรค์ ถ้าไม่ได้รับผลอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเป็นคนมั่งคั่งสมบูรณ์ด้วยของกินของใช้ต่าง ๆ

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๑)

๖. คนที่ไม่แข็งกระด้าง ไม่เย่อหยิ่ง ไม่มีทิษฐิมานะ ทำการไหว้ การเคารพนับถือ บูชาผู้ที่ควรไหว้ควรเคารพ ควรนับถือควรบูชา ตายไปย่อมเกิดเป็นเทวดาอยู่ในสวรรค์ ถ้าไม่ได้รับผลอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมเกิดในตระกูลสูง ในตระกูลที่มีชื่อเสียง

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๓)

๗. คนที่เข้าไปถามปัญหากับพระสงฆ์ หรือพราหมณ์ว่าสิ่งใดดี สิ่งใดชั่ว ทำอย่างใดมีผิดมีโทษ ทำอย่างใดไม่มีความผิดไม่มีโทษ กรรมอย่างใดควรทำ กรรมอย่างใดไม่ควรทำ ทำอย่างใดจึงจะได้รับความทุกข์ ทำอย่างใดจึงจะได้ความสุข คนอย่างนี้ตายแล้ว ย่อมไปเกิดเป็นเทวดาอยู่บนสวรรค์ หากไม่ได้รับผลอย่างนั้น กลับมาเกิดเป็นมนุษย์ย่อมมีปัญญาดี มีสมองดี มีปฏิภาณไหวพริบดี

(หลักฐาน – พระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ หน้า ๓๘๔)

"พอดี"

สมบัติผลัดกันชม อย่าหลงจมสมบัติตาย
ยิ่งมียิ่งตะกาย มีไม่พอก่อทุกข์ใจ
มีนี่อยากได้นั่น กลางคืนควันกลางวันไฟ
คุกรุ่นวุ่นวนไป เผาดวงจิตฤทธิ์ตัณหา

ยิ่งโลภก็ยิ่งทุกข์ ไม่มีสุขสักเวลา
ชีวิตผิดคุณค่า น่าอนาถขาดคุณธรรม
ทรัพย์สินดิ้นรนหา ที่สุดมาชดใช้กรรม
ยิ่งโลภยิ่งบอบช้ำ ปล่อยว่างได้สบายจินต์

ชีวิตมันน้อยนัก ไม่นานจักมลายสิ้น
ควรหรือจะโกงกิน ก่อหนี้สินให้ระทม
สมบัติคู่วิบัติ มองให้ชัดผลัดกันชม
ชื่นชอบปลอบอารมณ์ แล้วก็เวียนเปลี่ยนกันไป

โลภมากก็ทุกข์มาก จำต้องพรากจากอาลัย
เงินทองของบาดใจ อย่าไขว้คว้าหากันเพลิน
ค่าคนคือผลงาน ทำการดี คนสรรเสริญ
ค่างานนั้นใช่เงิน อยู่ที่ธรรมประจำจินต์

มีธรรมเป็นอำนาจ งามวิลาสไปทุกถิ่น
สุขธรรมล้ำโสภิณ กว่าทรัพย์สินที่ยินยล

หลงทรัพย์ไม่จับจ่าย ทรัพย์เป็นนายก็ไร้ผล
ใช้มากก็ยากจน เรื่องของคนคือ **"พอดี"**

กราบพระพุทธรูป

เห็นพระกราบพระครั้งใด ทำใจให้ถูกด้วยหนา
ชาวพุทธกราบด้วยปัญญา ใช่ว่ากราบอย่างงมงาย
เห็นพระกราบพระครั้งใด น้อมใจน้อมจิตชิดใกล้
หัวแหลมคือปัญญาไว ทุกข์มาดับได้ทันที
หูยานคือความหนักแน่น ไม่แล่นรับเสียงเร็วรี่
ใครด่าใครว่าท้าตี ไม่มีโมโหวู่วาม
มองต่ำคือตาสติ ไม่ดำริในสิ่งทั้งสาม
คือการดำริในกาม พยาบาทและความเบียดเบียน
เห็นพระกราบพระทุกครั้ง ระวังอย่ากราบให้เพี้ยน
พระพักตร์ยิ้มแย้มไม่เปลี่ยน เพราะใจโล่งเตียนเบิกบาน
นิ้วมือสั้นยาวเท่ากัน สิ่งนั้นคือรักแผ่ซ่าน
เมตตากรุณาตลอดกาล สงสารสรรพสัตว์เสมอกัน
กราบองค์พุทธรูปครั้งใด ตั้งใจดำรงคงมั่น
น้อมเอาคุณธรรมอนันต์ เหล่านั้นมาไว้ในตน
นั่งลุกเดินเหินไปไหน ดอกบัวเกิดได้ทุกหน
คือความบริสุทธิ์หลุดพ้น มิมีเจือปนกิเลสกาม.

ธรรมบรรณาการ (ความรู้ทั่วไป)

โดย พระพุทธวรญาณ (มงคล วิโรจโน)

หนังสือพิมพ์ฉบับแรก

หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกของไทยคือ หนังสือพิมพ์ "บางกอกรีคอร์ตเตอร์" ออกเมื่อวันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๔๑๑

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๘

แสตมป์ดวงแรกของโลก

วันที่ ๑ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๘๔๑ อังกฤษได้พิมพ์แสตมป์ที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบออกเป็นรุ่นแรกอย่างเป็นทางการ และได้จัดจำหน่ายอย่างเปิดเผย เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ในปีเดียวกัน ภาพบนแสตมป์เป็นภาพของสมเด็จพระนางเจ้าวิคตอเรีย พระราชินีของประเทศอังกฤษ นี่คือแสตมป์ดวงแรกของโลก

วันมาฆบูชา

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ทรงโปรดให้มีพระราชพิธีมาฆบูชาเป็นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๓๙๔

จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

สวัสดี

พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนชีว) เป็นผู้บัญญัติคำว่า "สวัสดี" ท่านเป็นชาวกรุงเทพ ฯ ได้อุปสมบทอยู่ที่วัดสุทัศนเทพวราราม ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๒๒-๒๔๘๔

การทำบุญศพ ๗ วัน

เมื่อมีผู้ไปถามท่านอาจารย์ปิ่น มุทุกันต์ ว่า "**การทำบุญ ๗ วัน นับกันอย่างไร ที่ได้ยินมามักไม่ใคร่ตรงกัน**"

อาจารย์ปิ่น มุทุกันต์ อธิบายว่า "**ควรนับตามแบบราชการ**" คือทำตรงกับวันตาย หมายความว่า ตายวันไหนก็ทำบุญตรงกับวันตาย เช่น ตายวันอาทิตย์ก็ทำบุญ ๗ วันในวันอาทิตย์ ตายวันจันทร์ก็ทำบุญ ๗ วันในวันจันทร์

ผู้ถาม "สาธุ" หมดสงสัย

ความสำคัญของอุโบสถ

ปูชนียสถานที่สำคัญในวัดคือ "**อุโบสถ**" เป็นพุทธาวาส คือที่ประทับของพระพุทธเจ้า ศาลาการเปรียญเป็นธัมมาวาส เพราะใช้เป็นสถานที่แสดงธรรม และทำบุญในโอกาสต่าง ๆ ส่วนเสนาสนะมีกุฏิพระเป็นต้น เรียกว่า สังฆาวาส เพราะเป็นที่อยู่อาศัยของพระสงฆ์

การทำสังฆกรรมของพระสงฆ์ เช่น การบวชพระ การสวดพระปาติโมกข์ การปวารณา การสวดมอบผ้ากฐินแก่องค์ครองจะต้องประชุมสงฆ์ และกระทำภายในเขตสีมาที่มีอุโบสถ ถ้าวัดใดไม่มีอุโบสถ กิจดังกล่าวข้างต้นก็เป็นอันทำไม่ได้ จะต้องไปหาอุโบสถวัดอื่นทำสังฆกรรมดังกล่าวจึงจะสำเร็จได้

เบิกพระเนตร

ในขณะที่ประกอบพิธีเบิกพระเนตร ท่านกำหนดให้ใช้คาถาในธัมมจักรกัปปวัตตนสูตร ตอนที่ว่า *"จกฺขุํ อุทปาทิ ญาณํ อุทปาทิ ปญฺญา อุทปาทิ วิชฺชา อุทปาทิ อาโลโก อุทปาทิ"* โดยใช้สำลีชุบน้ำสะอาด หรือน้ำพุทธมนต์เช็ดพระเนตรทั้งสอง คล้ายชำระล้างธุลีที่เปื้อนพระเนตร บางท่านว่าถ้าไม่เบิกพระเนตร จะเป็นพระพุทธรูปที่ไม่สมบูรณ์ เหมือนกับว่าไม่มีนัยน์ตา หรือขาดดวงตา ไม่ลืมตา

(พระสรภาณกวี)

ความไม่แน่นอนของชีวิต

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ได้พระราชนิพนธ์เป็นข้อคิดในแง่มุมของชีวิตไว้ว่า

เห็นหน้าอยู่เมื่อเช้า สายตาย
สายอยู่สุขสบาย บ่ายม้วย
บ่ายรื่นชื่นเริงกายเย็นดับ ชีพแฮ
เย็นเล่นกับลูกด้วย ค่ำม้วยอาสัญ

ในหนังสืองานถวายผ้าพระกฐินวัดเพชรสมุทร ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีบทพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เป็นข้อคิดเกี่ยวกับชีวิตไว้ว่า

ยศและลาภหาบไปไม่ได้แน่ มีเพียงแต่ต้นทุนบุญกุศล
ทรัพย์สมบัติทิ้งไว้ให้ปวงชน แม้ร่างตนเขาก็เอาไปเผาไฟ
เมื่อเจ้ามามีอะไรมาด้วยเจ้า เจ้าจะเอาแต่สุขสนุกไฉน
มามือเปล่าเจ้าจะเอาอะไร เจ้าก็ไปมือเปล่าเหมือนเจ้ามา

มหาสีมา

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เป็นพระอารามหลวง ชนิดราชวรวิหาร พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ ทรงสร้าง เป็นวัดที่มีมหาสีมาขนาดใหญ่ ทำเป็นเสาศิลาจำหลักรูปสีมาธรรมจักรอยู่บนเสา ซึ่งตั้งอยู่ที่กำแพงวัดทั้ง ๘ ทิศ วัดที่มีมหาสีมาแบบนี้มีเพียง ๓ วัดเท่านั้น คือ วัดราชบพิธ วัดราชประดิษฐ์ และวัดบรมนิวาส

ศักราช

ในอดีตประเทศไทยใช้จุลศักราช (จ.ศ.) ต่อมาเปลี่ยนเป็นรัตนโกสินทร์ศก (ร.ศ.) และได้เปลี่ยนมาใช้พุทธศักราช (พ.ศ.) ในสมัยรัชกาลที่ ๖ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๕

ผ้าที่ซักด้วยไฟ

หลังจากการถวายพระเพลิงพระพุทธสรีระ ปรากฏว่ามีผ้าห่อพระบรมศพชั้นนอกและชั้นในสุดไฟไม่ไหม้ ก็เพราะในสมัยนั้นมีผ้า

ชนิดหนึ่งที่ซักด้วยไฟ เรียกว่า **"อัคคิโรวนะ"** ไฟไม่ไหม้จริง ๆ และมีผู้ถวายผ้านี้แก่พระพุทธเจ้าก่อนปรินิพพานไม่นานนัก

ปิ่น มุทุกันต์

บาตร

บริขารของพระมี ๘ อย่าง ที่พูดกันว่าได้แก่ **"ผ้า ๔ เหล็ก ๓ น้ำ ๑"** สำหรับผ้าคือ สังฆาฏิ จีวร สบง ประคดเอว ส่วนเหล็กคือ บาตร มีดโกน เข็มเย็บผ้า และน้ำคือ กระบอกกรองน้ำเรียกว่า ธมกรก

บริขารหลักที่ขาดไม่ได้ก็คือบาตร และผ้านุ่งห่ม สำหรับเรื่องราวของบาตร ในพุทธประวัติกล่าวว่า ท้าวจตุโลกบาลได้น้อมนำบาตรศิลามาถวายพระพุทธเจ้า ใช้เป็นบริขารประจำพระองค์

ส่วนบาตรของพระภิกษุสามเณรทั่วไป พระพุทธเจ้าทรงอนุญาตให้ใช้บาตรดินเผาและบาตรเหล็ก โดยกำหนดขนาดไว้ ๓ ขนาดคือ ขนาดเล็กใส่ข้าว ๒ คน กินเหลือ ขนาดกลางใส่ข้าวกินได้ ๕ คน ขนาดใหญ่ใส่ข้าวกินได้ ๑๐ คน

ถ้าบาตรที่ใช้อยู่ชำรุดคือร้าวถึง ๑๐ นิ้ว หรือทะลุเมล็ดข้าวรั่วไหลออกได้ ให้เปลี่ยนบาตรใหม่ได้

สังฆกรรม

สังฆกรรม คือกิจที่พระสงฆ์จะต้องประชุมกันร่วมกันทำ โดยมีการยื่นญัตติ ได้แก่ข้อเสนอให้พระสงฆ์ได้พิจารณา เมื่อผ่านการรับรอง

จากสงฆ์ เรียกว่าผ่านการลงมติจากคณะสงฆ์เป็นเอกฉันท์ จึงจะถือว่ากิจนั้นถูกต้องชอบธรรม

กิจที่เรียกว่าสังฆกรรมนี้ผู้ใดจะทำเองโดยพลการมิได้ ถือว่าเป็นโมฆะ กิจที่เรียกว่าสังฆกรรมมี ๔ อย่างคือ

๑. **อปโลกนกรรม** ได้แก่กิจที่เพียงประกาศให้ที่ประชุมสงฆ์ทราบโดยไม่ต้องลงมติ

๒. **ญัตติกรรม** ได้แก่กิจที่ทำด้วยการเสนอญัตติแก่สงฆ์ คือบอกกล่าวให้พระสงฆ์ทราบ

๓. **ญัตติทุติยกรรม** ได้แก่กิจที่ทำด้วยการเสนอญัตติแก่สงฆ์และยังต้องปรึกษาหารือกันอีกวาระหนึ่ง จึงลงมติ

๔. **ญัตติจตุตถกรรม** ได้แก่กิจที่ทำด้วยการเสนอญัตติแก่สงฆ์แล้ว ยังต้องปรึกษาหารือกับสงฆ์อีก ๓ วาระ จึงลงมติ

ใช้ให้ถูกต้อง

สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง "**ความทรงจำ**" ว่า คำว่า **"พระพุทธเจ้าหลวง"** ใช้เรียกพระเจ้าแผ่นดินที่สวรรคตแล้ว และพระเจ้าแผ่นดินที่ออกจากราชสมบัติ สำหรับพระเจ้าแผ่นดินที่ยังทรงพระชนม์อยู่ให้เรียกว่า **"พระเจ้าหลวง"**

วิธีใช้ทรัพย์

ในทางพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าได้ทรงแสดงวิธีใช้ทรัพย์ไว้

มากแห่ง เรียกว่า **“หลักโภควิภาค”** แต่ในที่นี้ จะได้นำวิธีใช้ทรัพย์ที่โบราณบัณฑิตท่านแสดงไว้มานำเสนอคือ

๑. **ทิ้งเหวตื้น** คือ กินใช้ประจำวัน

๒. **คืนให้ท่าน** คือ เลี้ยงดูผู้มีอุปการคุณ

๓. **หมั่นทำบุญ** คือ สั่งสมไว้เป็นเสบียงในปรโลก

๔. **อุดหนุนลูกหลาน** คือ ช่วยเหลือกุลทายาท

การถวายอดิเรก

พระอุดมปิฎก (สอน พุทฺธสโร) เป็นชาวจังหวัดพัทลุง เข้ามาศึกษาอยู่ที่วัดหงสาราม (ปัจจุบันคือ วัดหงส์รัตนาราม) เคยเป็นเจ้าอาวาสวัดหงส์รูปที่ ๕ เป็นเปรียญธรรม ๙ ประโยค พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ทรงคุ้นเคยเป็นอย่างดี ภายหลังเปลี่ยนแผ่นดินท่านได้กลับไปอยู่ภูมิลำเนาเดิม

ครั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ทรงครองราชย์แล้ว ถึงคราวพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ทรงให้สืบหาพระอุดมปิฎก เมื่อทรงทราบว่าท่านจำพรรษาอยู่ที่วัดสมุทราวาส จังหวัดพัทลุง จึงทรงรับสั่งให้นิมนต์มาในงานนั้นด้วย

เมื่อถึงวันงานท่านมานั่งท้ายแถว พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปีติโสมนัส ทรงทักทายด้วยความคุ้นเคย ทรงรับสั่งให้

ท่านประสาทพร ท่านตั้งพัดยศถวายพระพรด้วยปฏิภาณโวหารว่ากลอนสดเป็นภาษาบาลีว่า

อติเรกวสฺสสตํ ชีว
อติเรกวสฺสสตํ ชีว
อติเรกวสฺสสตํ ชีว
ทีฆายุโก โหตุ อโรโค โหตุ
สุขิโต โหตุ ปรมินฺทมหาราชา
สิทฺธิกิจฺจํ สิทฺธิกมฺมํ สิทฺธิลาโภ ชโย นิจฺจํ
ปรมินฺทมหาราชวรสฺส ภวตุ สพฺพทา
ขอถวายพระพร

เนื่องจากท่านไม่ได้เตรียมตัวไว้ก่อน เพราะไม่รู้ว่าจะต้องถวายพระพร จึงว่าติดกันเป็นระยะ ๆ วรรคแรกว่าซ้ำถึง ๓ หน จึงว่าวรรคที่ ๒ ต่อไปได้ วรรคที่ ๒ ก็ว่าซ้ำถึง ๒ หน จึงว่าวรรคที่ ๓ ต่อไปได้ และว่าต่อไปจนจบโดยมิได้ซ้ำอีกเลย

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดพระพรบทนี้มาก จึงรับสั่งให้ถือเป็นธรรมเนียมให้พระสงฆ์ถวายพระพรแก่พระมหากษัตริย์ในพระราชพิธีต่าง ๆ ตราบจนทุกวันนี้โดยมิได้ตัดตอนแก้ไขแต่ประการใด

แม้แต่คำที่ท่านว่าซ้ำกันสองหนสามหนก็ให้รักษาไว้เหมือนเดิม เรียกว่า **"ถวายอดิเรก"** และโดยที่พระอุดมปิฎกผู้เป็นต้นเหตุถวายพระพรนี้เป็นพระราชาคณะ จึงเป็นธรรมเนียมมาว่า พระผู้จะถวาย

อดิเรกได้นั้นต้องมีสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะ ธรรมเนียมนี้ได้รักษากันมาช้านาน

ในปัจจุบันนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ทางการคณะสงฆ์ได้อนุญาตให้พระครูสัญญาบัตรชั้นเอก ผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสพระอารามหลวงซึ่งถือพัดยศเปลวเพลิง เป็นผู้ถวายอดิเรกได้โดยอนุโลม

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงเพิ่มคำว่า **"ตุ"** ต่อท้ายคำว่า **"ชีว"** เป็น **"ชีวตุ"** สืบมาจนบัดนี้

วิจิตร ทรัพย์บริบูรณ์

เป็นพระเป็นเณรตอนไหน

ถามว่า สำเร็จเป็นสามเณรตอนไหน ?

ตอบว่า ตอนรับว่า *"ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ"*

ถามว่า สำเร็จเป็นพระตอนไหน ?

ตอบว่า ตอนสวดถึง *"ตะติยัมปิ เอตะมัตถัง วะทามิ ฯลฯ โสภาเสยยะ"* ไม่ใช่ตอนสวดว่า *"อุปสัมปันโน สังเฆนะ ฯลฯ ธาระยามิ"*

การที่คู่สวดจะนั่งด้านขวาหรือซ้ายก็สุดแต่พรรษาคือ รูปใดพรรษามากกว่าก็นั่งทางขวามือให้ถือพรรษาเป็นหลัก ไม่ถือยศเป็นหลัก

วิธีกรวดน้ำ ๔ อย่าง

๑. **อุทิศโสทก** คือ การกรวดน้ำเพื่ออุทิศบุญให้แก่คนตาย

๒. **ปัตตโนทก** คือ การกรวดน้ำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ได้แก่ การตั้งความปรารถนาขณะที่กรวดน้ำ ต้องการให้ตนร่ำรวยหรือให้มีรูปร่างสวยงาม เป็นต้น

๓. **ทักขิโนทก** คือ การกรวดน้ำแทนการให้ของ ตัวอย่างเช่น พระเวสสันดร ได้ประทานพญาช้างปัจจัยนาคให้แก่พราหมณ์ชาวเมืองกลิงคราษฎร์ ด้วยการรินน้ำลงบนมือของพราหมณ์ เพราะช้างเชือกใหญ่ไม่สามารถจะยกให้ด้วยมือได้ จึงใช้การกรวดน้ำแทน

๔. **สักโขทก** คือ การกรวดน้ำโดยเอาน้ำเป็นพยาน ด้วยการกรวดน้ำแล้วเทลงบนแผ่นดิน เชื่อกันว่าแม่พระธรณีจะรับน้ำนั้นเก็บไว้ที่มวยผม เมื่อมีเหตุอะไรเกิดขึ้น แม่พระธรณีก็จะมาช่วย ตัวอย่างเช่น ตอนที่พระมหาบุรุษกำลังบำเพ็ญพระบารมี พระยาวัสสวดีมารก็มาเพื่อจะแย่งรัตนบัลลังก์ พระมหาบุรุษทรงระลึกถึงพระบารมีต่าง ๆ ที่ทรงได้บำเพ็ญมา มีทานบารมีเป็นต้น ในบัดเดี๋ยวนั้นแม่พระธรณีก็ผุดขึ้นมาบีบน้ำในมวยผม จนกลายเป็นมหาสมุทรใหญ่ท่วมทับพญามารและหมู่เสนาจนพ่ายแพ้พระบารมีไปในที่สุด ถือกันว่าน้ำที่แม่พระธรณีบีบออกมาจากมวยผมนั้น ก็คือน้ำที่พระมหาบุรุษได้กรวดในขณะที่ได้บำเพ็ญพระบารมีและเทไว้บนแผ่นดินนั่นเอง

จังหวัดชุมพร

คำขวัญประจำจังหวัดชุมพร

ชุมพรประตูภาคใต้ ไหว้เสด็จในกรม ชมไร่กาแฟ
แลหาดทรายรี ดีกล้วยเล็บมือ ขึ้นชื่อรังนก

ต้นไม้ประจำจังหวัด ต้นมะเดื่ออุทุมพร

ดอกไม้ประจำจังหวัด ดอกพุทธรักษา

ประวัติ

ชุมพร มีชื่อปรากฏมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๑๐๙๘ โดยมีฐานะเป็นเมืองสิบสองนักษัตรของนครศรีธรรมราช ใช้รูปแพะเป็นตราเมือง และเป็นเมืองหน้าด่านฝ่ายเหนือเพราะอยู่ตอนบนของภาคใต้

ในพุทธศักราช ๑๙๙๗ รัชสมัยแผ่นดินสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

ปรากฏในกฎหมายตราสามดวงว่า เมืองชุมพรเป็นเมืองตรี อาณาจักรฝ่ายใต้ของกรุงศรีอยุธยา

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้า ฯ ให้จัดตั้งเป็น มณฑลชุมพร ต่อมามีการยุบการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลเป็นจังหวัดชุมพร จึงมีฐานะเป็นจังหวัด

คำว่า **"ชุมพร"** มีผู้สันนิษฐานว่าน่าจะมาจากคำว่า **"ชุมนุมพล"** เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่าน การเดินทัพไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือว่าฝ่ายใต้ล้วนเข้ามาตั้งค่ายชุมนุมพลกันที่นี่ จึงเรียกจุดนี้ว่า **"ชุมนุมพล"** ต่อมาเพี้ยนเป็น **"ชุมพร"** อีกประการหนึ่ง ในการเดินทางไปทำศึกสงครามของแม่ทัพนายกองตั้งแต่สมัยโบราณมา เมื่อจะเคลื่อนพลจะต้องทำพิธีส่งทัพโดยการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบ เป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุมนุมเพื่อรับพรเช่นนี้ ตรงกับความหมายชุมนุมพรหรือประชุมพร ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า **"ชุมนุมพร"** เช่นเดียวกัน

แต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่า น่าจะได้มาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่น ได้แก่ ต้นมะเดื่อชุมพร เพราะที่ตั้งของเมืองชุมพรนั้นอยู่บนฝั่งแม่น้ำท่าตะเภา มีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ส่วนหนึ่งของตราประจำจังหวัดชุมพร

ภูมิประเทศ

จังหวัดชุมพรนับเป็นประตูสู่ภาคใต้ (เมื่อลงจากภาคกลาง) มีพื้นที่ประมาณ ๖,๐๐๙ ตารางกิโลเมตร ทางเหนือติดต่อกับอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทางตะวันออกติดชายฝั่งอ่าวไทย ด้านใต้ติดกับอำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และทางตะวันตกติดต่อกับจังหวัดระนอง และส่วนหนึ่งติดกับประเทศสหภาพพม่า

สภาพพื้นที่ทั่วไปไม่มีภูเขาสูง เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสำคัญหลายสาย เช่น แม่น้ำท่าตะเภา ในอำเภอเมืองชุมพร มีความยาว ๓๓ กิโลเมตร แม่น้ำสวี ในอำเภอสวี มีความยาว ๕๐ กิโลเมตร และแม่น้ำหลังสวน ในอำเภอหลังสวน มีความยาว ๑๐๐ กิโลเมตร แม่น้ำทุกสายไหลสู่อ่าวไทย ในทะเลนอกฝั่งของจังหวัดชุมพรมีเกาะน้อยใหญ่เกือบ ๕๐ เกาะ

ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของจังหวัดชุมพรคล้ายกับจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ กล่าวคือ มีฤดูฝนมากกว่าฤดูอื่น นั่นคือ ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนมกราคม ส่วนฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม โดยมีลมมรสุมพัดผ่าน

การปกครอง

แบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๗๐ ตำบล ๖๗๔ หมู่บ้าน

๑. อำเภอเมืองชุมพร

๒. อำเภอท่าแซะ

๓. อำเภอปะทิว

๔. อำเภอหลังสวน

๕. อำเภอละแม

๖. อำเภอพะโต๊ะ

๗. อำเภอสวี

๘. อำเภอทุ่งตะโก

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศใต้ ติดกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดระนองและสหภาพพม่า

มะเดื่ออุทุมพร

ดอกพุทธรักษา

สถานที่ท่องเที่ยว

จังหวัดชุมพร มีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นศูนย์รวมจิตใจประชาชน วัดวาอาราม และสถานที่ท่องเที่ยวมากมายทั้งที่เป็นทะเล น้ำตก และถ้ำต่าง ๆ อาทิ

ศาลหลักเมืองชุมพร

เป็นที่ประดิษฐานเสาหลักเมือง ตั้งอยู่หน้าสำนักงานเทศบาลเมืองชุมพร โดยมีวัตถุประสงค์ของการสร้างศาลหลักเมืองชุมพรเพื่อเป็นการแสดงความกตัญญุตาคุณแก่แผ่นดิน และเป็นสัญลักษณ์ของการสร้างบ้านเมือง

หาดทรายรี

เสน่ห์คือแนวหาดที่ทอดยาว และทรายขาวสะอาด ชายหาดอยู่ไกลจากปากน้ำชุมพรเพียง ๑๗ กิโลเมตร

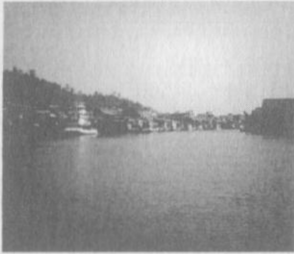

อนุสรณ์สถาน
กรมหลวงชุมพร เขตรอุดมศักดิ์

บริเวณใกล้แนวชายหาด เป็นที่ตั้งอนุสรณ์สถานของพลเรือเอก พระบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพร เขตรอุดมศักดิ์ ผู้ทรงสถาปนากองทัพเรืออันทันสมัยให้กับประเทศไทย และเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนชาวไทย

ปากน้ำชุมพร

อยู่ไกลจากตัวเมืองประมาณ ๑๓ กิโลเมตร จะพบท่าจอดเรือประมง ที่มีภูมิทัศน์งดงามเพลินตา บริเวณปากน้ำท่าตะเภา มีหมู่บ้านชาวประมงมากมาย นับว่าเป็นแหล่งจำหน่ายอาหารทะเลที่สดและอุดมสมบูรณ์เป็นที่สุด

หาดภราดรภาพ

ออกจากตัวเมืองชุมพร ๑๒ กิโลเมตร จะพบชายหาดขนาดใหญ่ ที่งดงามด้วยแนวหาดยาว และทิวมะพร้าวเรียงรายตลอดชายหาด

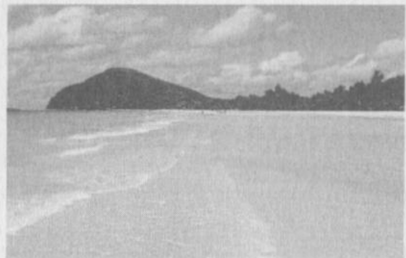

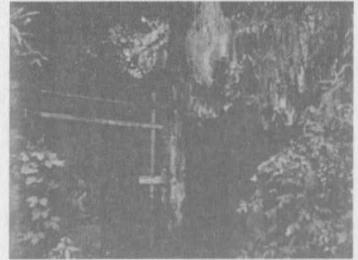
อ่าวทุ่งมะขาม

เป็นหาดทรายขาวทอดตัวยาวอยู่ในอ่าวโค้งรูปดวงจันทร์ครึ่งดวง มีแหลมหินอยู่ตรงกลาง อยู่ห่างจากหาดทรายรี ๖ กิโลเมตร ในเส้นทางเดียวกัน

หาดทุ่งวัวแล่น

ชายหาดสวยเลื่องชื่อ อยู่ห่างจากตัวเมืองชุมพร ๑๖ กิโลเมตร ด้านใต้ของหาดเป็นแหล่งดำน้ำตื้น มีดอกไม้ทะเล สาหร่ายทะเล ปะการัง และปลาสีสดหลากชนิด

ถ้ำรับร่อ ห่างจากที่ว่าการอำเภอท่าแซะ ๑๕ กิโลเมตร จะได้เที่ยวชมถ้ำสวย ๆ ๘ ถ้ำ ในบริเวณวัดเทพเจริญ ตำบลท่าขาม และควรแวะถ้ำเอ้เต และถ้ำพระปู่หลักเมือง ซึ่งเป็นถ้ำเก่าแก่ และร่ำลือกันว่ามีปริศนาลายแทงขุมทรัพย์	
ถ้ำเขาเกรียบ ห่างจากอำเภอหลังสวน ๑๐ กิโลเมตร มีสำนักสงฆ์อยู่ที่บริเวณเชิงเขา เข้าไปกราบพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ที่ประดิษฐานอยู่ในถ้ำ และตื่นตากับหินงอกหินย้อยอันงดงามอย่างน่าอัศจรรย์	
จุดชมวิวเขามัทรี เป็นแหล่งแหล่งท่องเที่ยวจุดชมวิวทิวทัศน์ สามารถชมวิวทิวทัศน์ได้ ๓๖ องศา สามารถมองเห็นชุมชนปากน้ำชุมพร และชายหาดของทะเลชุมพรที่สวยงามมาก	

อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร

เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่เหมาะสำหรับผู้รักทะเล และชอบดำน้ำชมปะการัง มีเกาะเรียงรายมากกว่า ๔๐ เกาะ แต่ละเกาะล้วนเต็มไปด้วยความงดงามของธรรมชาติที่แตกต่างกัน บางเกาะมีหาดทรายขาวละเอียด บางเกาะเป็นภูเขาหินปูนที่มีรูปทรงแปลกตาน่าชม รอบ ๆ เกาะเต็มไปด้วยแนวปะการังสมบูรณ์ เกาะที่นักท่องเที่ยวนิยมไปท่องเที่ยว เช่น

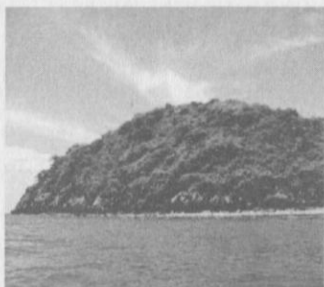
เกาะมาตรา

มีหาดทรายขาวสะอาดสลับกับโขดหินเรียงรายอยู่หน้าเกาะ นักท่องเที่ยวนิยมมาดำน้ำดูปะการัง เนื่องจากมีแนวปะการังน้ำตื้นที่สวยงามและมีฝูงปลาชุกชุม และมีสิ่งมีชีวิตที่น่าสนใจคือ ปูไก่ ออกหากินเวลากลางคืน เวลาเดินจะมีเสียงร้องคล้ายลูกไก่ เนื่องจากก้ามทั้งสองข้างเกิดการเสียดสีกันทำให้เกิดเสียงดังขึ้นมา

เกาะรังกาจิว

เป็นเกาะสัมปทานรังนก อยู่ในเขตอำเภอเมือง มีขนาดปานกลาง เป็นเกาะที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเคยเสด็จประพาส เพื่อทอดพระเนตรการเก็บรังนกบนเกาะนี้ถึง ๓ ครั้ง และได้ทรงจารึกพระปรมาภิไธยย่อ จปร. ไว้บนผนังหินปากถ้ำทางด้านใต้ ซึ่งยังคงปรากฏเป็นหลักฐานจนถึงปัจจุบัน

เกาะละวะ

เป็นเกาะหินขนาดใหญ่และสูงชันมาก ไม่สะดวกในการขึ้นไปเที่ยว และรอบเกาะไม่มีหาดทราย แต่ปะการังยังสมบูรณ์อยู่มาก เหมาะแก่การดำน้ำตื้น

หมู่เกาะง่าม

เป็นจุดดำน้ำที่เลื่องชื่อ ประกอบดวยหินหลักง่าม หรือหินแพ เกาะง่ามใหญ่ เกาะง่ามน้อย และเกาะหลักง่าม รายล้อมด้วยดงปะการังดำที่หาชมได้ยากในจุดดำน้ำอื่น ๆ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ทะเล และฝูงปลาจำนวนมาก

เส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน

สำนักอุทยานแห่งชาติ ได้จัดทำสะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนไว้เพื่อนักท่องเที่ยว นักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่สนใจสภาพป่าและสิ่งมีชีวิตในป่าชายเลนได้ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน มีอาคารนิทรรศการ แปลงปลูกป่าโกงกางและป่าชายเลนตามธรรมชาติ

การเดินทางมาจังหวัดชุมพร

ชุมพรอยู่ไกลจากกรุงเทพมหานคร ๔๖๓ กิโลเมตร สามารถเดินทางไปโดยรถไฟ และรถยนต์ โดยใช้ทางหลวงหมายเลข ๔

ของฝากเมืองชุมพร

๑. กล้วยเล็บมือนาง	๒. สับปะรดสวี
๓. ทุเรียนหลังสวน	๔. ลางสาด
๕. เงาะ	๖. ลองกอง
๗. ระกำหวาน	๘. ส้มโอ
๙. มังคุด	๑๐. ปลาเค็ม
๑๑. ปลาหมึกแห้ง	๑๒. น้ำปลา
๑๓. กะปิ	๑๔. เสื่อกระจูด
๑๕. ไม้กวาดดอกหญ้า	๑๖. ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล

งานประจำปี

เดือนมีนาคม งานโลกทะเลชุมพร บริเวณหาดทรายรี

เดือนสิงหาคม งานประกวดผลไม้หลังสวน

เดือนตุลาคม งานแข่งเรือยาวและแห่พระ

เดือนธันวาคม งานเทิดพระเกียรติกรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตราประจำสถาบัน คือ พระมหามงกุฎ

ลักษณะ

ตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มี ๒ แบบ คือ แบบภาษาไทย และแบบภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย

แบบภาษาไทย เป็นวงกลมสองชั้น ภายในวงกลมชั้นในมีตราพระมหามงกุฎครอบเลขไทย "๔" ล้อมรอบด้วยลายกนก ด้านบนของตราพระมหามงกุฎเป็นรัศมี ด้านข้างทั้งสองข้างของตราพระมหามงกุฎเป็นฉัตรห้าชั้น ประกอบพระเกียรติยศ ด้านล่างของตราพระมหามงกุฎมีคำว่า "สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

แบบภาษาอังกฤษ มีลักษณะเหมือนกันกับแบบที่หนึ่ง แต่ด้านล่างของตราพระมหามงกุฎมีคำว่า "KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG"

ความหมาย

ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ สื่อความหมายว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ตราพระมหามงกุฎ สื่อความหมายถึง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญตราเครื่องหมายรัชกาลที่ ๔ เป็นส่วนประกอบของตราเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

๒. เลข "๔" สื่อความหมายถึง รัชกาลที่ ๔ พระบิดาแห่งวิทยาศาสตร์ไทย

๓. รัศมีบนตราพระมหามงกุฎ สื่อความหมายถึง พระเกียรติคุณแผ่ไพศาล

๔. ฉัตรห้าชั้นประกอบพระเกียรติยศ สื่อความหมายถึง ความร่มเย็นของพสกนิกร

ชื่อสถาบัน ฯ

ชื่อสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประกอบด้วยพระนาม **"พระจอมเกล้า"** ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราชานุญาตให้อัญเชิญพระบรมราชลัญจกร **"พระมหามงกุฎ"** ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบัน ฯ เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเป็นมหามงคลยิ่ง ส่วนคำว่า **"เจ้าคุณทหาร"** มีไว้เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ท่านเจ้าพระยาสุรวงษ์ไวยวัฒน์ (วร บุนนาค) ตามที่

ท่านเลี่ยม พรตพิทยพยัต ทายาทของท่านได้แจ้งความประสงค์ไว้ในการบริจาคที่ดินที่เป็นที่ตั้งของสถาบัน ฯ ในปัจจุบัน

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ๑ ใน ๑๐ ของภูมิภาคอาเซียน ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปรัชญา

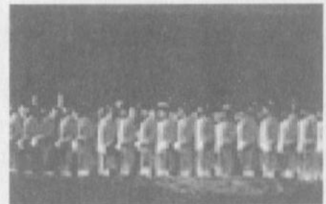
การศึกษา วิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานที่ดีของการพัฒนาประเทศ

ปณิธาน

มุ่งมั่นให้การศึกษาและวิจัย เพื่อผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคู่จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอันดีของประเทศ

พันธกิจ

๑. การจัดการเรียนการสอน
๒. การวิจัย
๓. บริการวิชาการ
๔. ทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

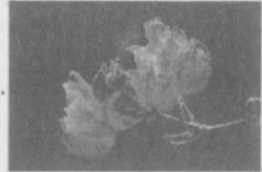
อัตลักษณ์ ซื่อสัตย์ ใฝ่รู้ สู้งาน

วันสถาปนาสถาบัน ๒๔ สิงหาคม

สีประจำสถาบัน สีแสด เป็นสีวันพระราชสมภพ
ของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔)

ดอกไม้ประจำสถาบัน

ดอกแคแสด SPATHODEA CAMPANUL BEAVU.
(SPA ชื่อสามัญ : AFRICAN TULIP)

สถานที่ตั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๑ ซอยฉลองกรุง ๑ เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐
โทร.๐ ๒๓๒๙ ๘๐๐๐, http://www.kmitl.ac.th

ประวัติความเป็นมาของสถาบัน ฯ

แต่เดิมสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า-คุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย ในเวลาต่อมาเมื่อมีการยุบทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ จึงโอนมาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับแนวนโยบายของ

รัฐบาลได้ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยของรัฐพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการที่เป็นอิสระและมีความคล่องตัว สามารถจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ปัจจุบันสถาบันจึงได้ปรับเปลี่ยนฐานะไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เป็นนิติบุคคล แต่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา พัฒนาประยุกต์องค์ความรู้และเทคโนโลยี และส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยมีภารกิจด้านการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

"**พระจอมเกล้าลาดกระบัง**" ประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

- **สำนักงานสภาสถาบัน**
- **สำนักงานอธิการบดี**

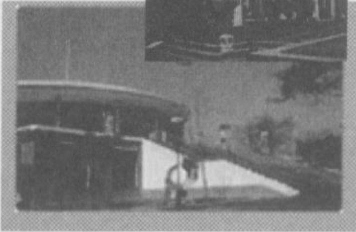

◈ ส่วนงานวิชาการ

- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
- คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- วิทยาลัยนานาชาติ
- วิทยาลัยนาโนเทคโนโลยี พระจอมเกล้าลาดกระบัง
- วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการข้อมูล
- วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
- วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

◈ ส่วนงานอื่น

- สำนักบริการคอมพิวเตอร์
- สำนักหอสมุดกลาง
- สำนักทะเบียนและประมวลผล
- สำนักส่งเสริมและบริการวิชาการพระจอมเกล้า ฯ ลาดกระบัง

◈ **หน่วยงานวิชาการอื่น**

- ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจพระจอมเกล้า ฯ ลาดกระบัง
- ศูนย์วิจัยทางนาโนสเกลฟิสิกส์
- ศูนย์เครือข่ายการวิจัยด้านเทคโนโลยีเนื้อสัตว์

◈ **องค์กร**

- สภาคณาจารย์และพนักงาน
- สมาคมศิษย์เก่า สจล.
- สำนักงานมหาวิทยาลัยโตไกภาคพื้นเอเชียประจำ สจล.
- Fukuoka Institute of Technology (FIT) ประเทศญี่ปุ่น
- สหกรณ์ออมทรัพย์พระจอมเกล้าลาดกระบัง จำกัด

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ฯ
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

วิสัยทัศน์

เป็นสถาบันอุดมศึกษาอันดับ ๑ ของภาคใต้ ด้านเทคโนโลยีเกษตร อาหาร และพลังงานทางเลือกในปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ปรัชญา

การศึกษาด้านเทคโนโลยี เกษตร อาหาร และพลังงานทางเลือกเป็นรากฐานของชีวิตที่ยั่งยืน

ปณิธาน

มุ่งมั่นจัดการศึกษาด้านเทคโนโลยี เกษตร อาหาร และพลังงานทางเลือกเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน

อัตลักษณ์ สถาบันชั้นนำด้านการวิจัย

วันสถาปนาวิทยาเขต ฯ ๓ มิถุนายน

สถานที่ตั้ง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
๑๗/๑ หมู่ ๖ ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ๘๖๑๖๐
โทรศัพท์ ๐-๗๗๕๐-๖๔๑๐ โทรสาร ๐-๗๗๕๐-๖๔๒๕
http://161.246.199.11/www/index.php/2011-07-04-00-00-54

ประวัติความเป็นมาของวิทยาเขต ฯ

ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ สถาบัน ฯ ได้ขยายงานการศึกษาการวิจัยและบริการสังคมไปสู่ภูมิภาค จึงได้ขออนุญาตต่อกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอใช้พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร ในพื้นที่ประมาณ ๑๑,๒๒๔ ไร่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการจัดตั้งหน่วยงานทางการศึกษาและวิจัย เนื่องจากส่วนหนึ่งติดกับทะเล ส่วนหนึ่งเป็นที่ราบ อีกส่วนหนึ่งเป็นเนิน มีแหล่งน้ำจืดและน้ำทะเลที่สมบูรณ์

ต่อมาวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๘ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยมติคณะรัฐมนตรี อนุญาตให้สถาบัน ฯ ใช้พื้นที่ดังกล่าว เพื่อจัดตั้งสถานศึกษาและวิจัยได้ สถาบัน ฯ จึงเริ่มเข้าทำประโยชน์ และพัฒนาพื้นที่ตั้งแต่นั้นมา

ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ สถาบัน ฯ ได้ขอจัดตั้งสถานศึกษาและวิจัยชุมพร มีฐานะเทียบเท่ากอง สังกัดสำนักงานอธิการบดี ต่อทบวงมหาวิทยาลัย (ชื่อในขณะนั้น) ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ แต่เห็นควรให้ปรับเปลี่ยนชื่อเป็นสถานีวิจัยการเกษตรชุมพร มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา สังกัดคณะเทคโนโลยีการเกษตร ต่อมาสถาบัน ฯ ขอทบทวนการจัดตั้งหน่วยงานที่จังหวัดชุมพรใหม่ โดยขอจัดตั้งเป็นสำนักศึกษาและวิจัยชุมพร ให้มีฐานะเทียบเท่าคณะ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยเห็นชอบตามที่สถาบัน ฯ เสนอ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๔ และอนุมัติให้บรรจุการจัดตั้งหน่วยงานสำนักศึกษาและวิจัยชุมพรไว้ในแผนพัฒนา ฉบับที่

๗ (พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๓๙) ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ โดยทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า การขยายวิทยาเขตสารสนเทศเป็นทางเลือกที่เหมาะสม จึงได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางไกล โดยใช้ระบบเครือข่ายสารสนเทศเพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนอาจารย์

พื้นที่วิทยาเขตชุมพร ฯ

พื้นที่ที่สถาบัน ฯ ได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้จัดตั้งสถานศึกษานั้น เดิมมีเนื้อที่ ๑๑,๒๒๔ ไร่ ต่อมาในปี ๒๕๓๔ จังหวัดชุมพรขอใช้พื้นที่ ๕,๐๐๐ ไร่ เพื่อให้กรมการบินพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม จัดตั้งสนามบินภายในประเทศ สถาบัน ฯ เล็งเห็นประโยชน์ในการเดินทางของบุคลากรและเพื่อแก้ปัญหาราษฎรบุกรุกพื้นที่จึงได้มอบพื้นที่ ๔,๙๙๔ ไร่ ให้จังหวัดชุมพร ส่วนพื้นที่ที่เหลือ ๖,๒๓๐ ไร่ ให้กรมป่าไม้ ซึ่งกรมป่าไม้ได้มอบให้ สปก. จัดสรรที่ทำกินให้ราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ ดังนั้น จึงมีพื้นที่เหลือ ๓,๕๐๐ ไร่ เป็นพื้นที่ของวิทยาเขตชุมพร ฯ ในปัจจุบัน

การเรียน-การสอน

วิทยาเขตชุมพร ฯ เริ่มรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอนครั้งแรกในปีการศึกษา ๒๕๓๙ โดยเริ่มเปิดสอนนักศึกษาปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีการผลิตพืช หลักสูตร ๒ ปีต่อเนื่อง ในปี ๒๕๔๑ เปิดรับนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี ได้แก่ สาขาพืชสวน สาขาวิทยาศาสตร์การประมงและสัตวศาสตร์ โดยให้นักศึกษาเรียน ๒ ปีแรกที่สถาบัน ฯ กรุงเทพ ฯ และ ๒ ปีหลังเรียนที่วิทยาเขตชุมพร ฯ ต่อมา

ในปี ๒๕๔๓ ได้เปิดสอนสาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ หลักสูตร ๒ ปีต่อเนื่อง และในปี ๒๕๔๔ ได้เปิดสอนนักศึกษาสาขาวิศวกรรมเครื่องกล และวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรเทียบโอน ๓ ปี

หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) วิทยาเขตชุมพร

ประกอบด้วย ๓ สาขาวิชา ดังนี้

๑. สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๔ หลักสูตร ได้แก่

๑. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน

๒. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลมี ๒ แขนง คือ

- แขนงวิศวกรรมเครื่องกล
- แขนงวิศวกรรมเกษตร

๓. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

๔. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศ

วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

๒. **สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร**

วิทยาศาสตรบัณฑิต หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๔ หลักสูตร ได้แก่

๑. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมงและทรัพยากรทางน้ำ

๒. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน

๓. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์

๔. หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพืชสวน

๓. **สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป**

บริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มี ๓ แขนง คือ

- แขนงบริหารธุรกิจเกษตร
- แขนงบริหารเทคโนโลยี
- แขนงบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน ๑ หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (M.B.A.)

แหล่งอ้างอิง

ทราเวลเอ็มไทยดอทคอม. *ไปดับร้อน ดำน้ำที่หมู่เกาะง่าม ทะเลชุมพร.* ค้นเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗. จาก http://travel.mthai.com/blog/78224.html

ไปด้วยกันดอทคอม. *อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะทะเลชุมพร.* ค้นเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗, จาก http://www. paiduaykan.com/province/south/chumphon/ chumpornsea.html

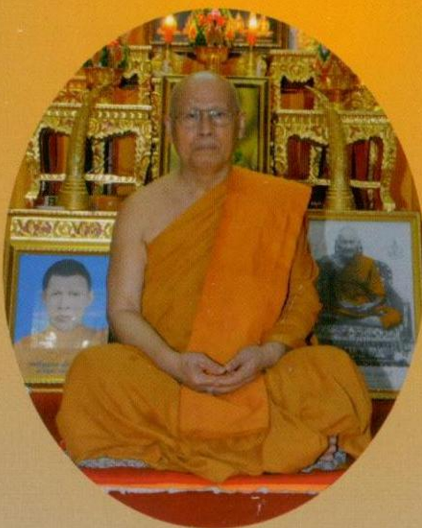
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. *ประวัติ/แนะนำสถาบัน.* ค้นเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗. จาก : http://www.kmitl.ac.th.

พระปลัดวิชัย ปวฑฺฒโน. (๒๕๕๒). *นานาสารธรรม จากสมุดบันทึกของพระครูศรีธรรมนิเทศ (บางส่วน) เพื่อเป็นธรรมบรรณาการ แด่ญาติธรรมเนื่องในงานบำเพ็ญบุญเจริญอายุครบ ๘๐ พรรษา.* จังหวัดชุมพร : หจก. ชุมพรพริ้นท์แอนด์ดีไซน์ (ชุมพรการพิมพ์).

ลานธรรมจักร. (๒๕๕๐). *พระพุทธปฏิมากร หรือพระรอดสงคราม จังหวัดชุมพร.* ค้นเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗, จาก http://www.dhammajak.net/forums/ viewtopic. php?f=24&t=46272&view=next

พระพุทธวรญาณ (มงคล วิโรจโน). (๒๕๔๘). *เก็บเล็กผสมน้อย ฉบับสมบูรณ์.* กรุงเทพ ฯ : วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร (พิมพ์ครั้งที่ ๒).

ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อานันทวัฒน์ คุณากร, นางสาวจริยา นามเสนาะ
เรียบเรียง/พิมพ์ต้นฉบับ/พิสูจน์อักษร : นางสาวพิมพ์ลออ กรพิพัฒน์, นางสาวธันยพรจรัส กรพิพัฒน์.
ออกแบบปก : นายโชคชัย พันธุ์ศรี **ถ่ายภาพ** : นางสาวนฤมล ธีระศักดิ์,
ส่วนสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี
จัดพิมพ์โดย : ส่วนบริหารงานทั่วไป สำนักงานอธิการบดี โทร. ๐ ๒๓๒๙ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๘๙๕
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์ หจก.วี.เจ.พริ้นติ้ง. กรุงเทพ ฯ, สิงหาคม ๒๕๕๗, จำนวน ๖๐๐ เล่ม

พระครูศรีธรรมนิเทศก์

เจ้าคณะอำเภอสวี

และเจ้าอาวาสวัดชุมพรรังสรรค์ (พระอารามหลวง)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขที่ ๑ ซอยฉลองกรุง ๑ แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

โทร. ๐ ๒๓๒๙ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๘๙๕, ๓๑๗๗

www.kmitl.ac.th

กฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๕๗ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง